adūbiū. ⁊ hec dumoſitas. ⁊ h̄ ⁊ hec duma
lis. ⁊ h̄ le. i. ſpinoſus.
Duo a dyo dr̄. plr̄aliť hi duo. he due. ⁊ hec
duo. gtō hoꝝ duoꝝ. haꝝ duaꝝ. hoꝝ duoꝝ
vel duum. dtō his duobꝰ ⁊c̄.
Duodecēnis. ꝯ. t. ⁊ h̄ ne. i. duodeci ānoꝝū.
⁊ dr̄ a duodecim ⁊ annꝰ. Jn̄ h̄ duodecēniū
nij. i. ſpaciū duodecim annoꝝ.
Duodecim dr̄ a duo ⁊ decē. ⁊ eſt ois ge. nu/
meri plr̄alis ⁊ indeclinabile.
Duodenariꝰ. a. ū. dr̄ a duodeci. a q̄ etiam h̄
duodenarius. rij. ⁊ duodecimꝰ. a. ū. ⁊ duo
decies aduer. i. duodecim vicibus.
Duodēnis. i. duodeci annoꝝ. ⁊ videtur cō
poni a duodecim ⁊ annus. ſicut ſeptennis
a ſeptem ⁊ annus.
Duodenus. a. ū. a duodecim dr̄.
Duodeuiginti. i. duo minus de viginti.
Duonus. i. bonus. q̄ libenter tribuit. ⁊ dr̄ a
duo. is.
Duplex. ois. g. i. duplus. a. ū.
Duplicarius. rij. m. s. q̄ duabus ꝑtibus fa
uet. ſ. fraudulentus.
Duplicatio eſt allegatio q̄ dať reo ad infir=
mandū replicationē actoril. vt Jnſti. de re
pli. §. rurſuz. Ul' ſm alios eſt eliſio vl' ani=
hilatio replicationis. ⁊ hȝ fieri a reo cōtra
replicationem actoris.
Duplonia. vt dr̄. ff. de v̄. obli. l. ꝯtinuus. §.
cum ita eſt inť duplicatū vel ſterilitas ſm
glo. ibidē. vel dr̄ ille q̄ duplata vtiť dieta.
vt ille q̄ fortuito tpis euentu de duabꝰ die
tis facit vnam.
Durā indecli. eſt q̄dā fluuius iuxta quē gy=
gantes edificauerūt turrim. Jtem ſicut dr̄
Daniel. iij. Durā eſt cāpus in q̄ rex nabu=
chodonoſor poſuit ſtatuam aureā
Duribuccꝰ dr̄ ille q̄ nunq̄ȝ vult aꝑire os.
Duricies. ei. f. g. i. duritia. ⁊ dr̄ a durus.
Durus. a. ū. i. aſꝑ. firmꝰ. vel nō moll'. Jnde
dure. duriť. adū. ⁊ duritas. tatis. ⁊ cōpo=
niť durus. ꝑdurus. a. ū. ꝑ̄durus. a. ū. ⁊ q̄ȝ=
durus. a. ū. ⁊ edurus. a. ū. i. valde durus.
Duſius. ſij. m. s. demon q̄ hoies educ̄ a ſen=
ſu. vl' qr̄ ducit eos vſq̄ȝ ad mortē. Pap̄. di
cit. Duſios galli demones noiant q̄s rho=
mani faunos ficarios dicunt
Duſſis. f. t. i. duo aſſes.
Duſtria. pe. cor. in ſimplici nō eſt in vſu. ſȝ i
cōpoſitis. ſ. induſtria. i. nobilitas. ⁊ venit
a noie adiectiuo duſtrius. a. ū. i. nobil'. qđ
in fe. genere ſubſtantiuatur. ſicut curiꝰ. iu=
rius.
Dux. cis. ꝯ. t. dr̄ a duco. cl. ⁊ deſigt̄ dignita
tem ⁊ officiū. Dr̄ em̄ dux. qr̄ ſit ductor ex=
ercitus. ſȝ nō ſtati q̄cūq̄ȝ ꝑ̇nceps vl' duces
ſunt etiā reges dici pn̄t Jn bello vo meliꝰ
eſt ducem noiare q̄ȝ regē. Nam h̄ nomē ex
primit in ꝑlium ducentē. Jn̄ duciſſa. Jtez
dux cōponiť h̄ ⁊ hec redux. cis. ⁊ h̄ ⁊ hec
tradux. cis.

E ante A vel B

EAcides. pe. corr̄. i. Eaci nepos. i.
Achilles. Un̄ q̄dam. Aio te Ea=
cida romanos vincere poſſe.
Eadem. me. ꝓđ. qn̄ eſt ablatiuꝰ
caſus. Jn reliq̄s caſibꝰ me. cor. Un̄. Jn re
liq̄s eadem. facit ablatiuꝰ eadē. Et eſt ꝓ=
nomen cōpoſitū ab is. ⁊ dem. ⁊ poniť i fe.
ge ⁊ in neu. ⁊ declinať ſicut ſuū ſimplex
Ea tenus. ſunt due ꝑtes. ⁊ ſub duobꝰ accen
tibus ꝓferunť. i. eodē mō. vel eadem rōe.
Ebriolus. la. lū. dimi. i. aliq̄ȝtulū ebriꝰ. Un̄
Plautus. Triſtes ac ebrioſi incedunt. Et
corripit o.
Ebrius. a. ū. i. extra menſurā bibēs. ⁊ dr̄ ab
e. ⁊ bria. qđ eſt mēſura. Jn̄ ebrioſus. a. ū.
q̄ ſepe ⁊ multū bibit. ⁊ hec ebrietas. tatl.
Jtē ebrius qn̄q̄ȝ. ebrioſus ſepe ⁊ multū bi
bit. Un̄ ebrietas aliqn̄. Ebrioſitaſ frequēſ
vini temulentia.
Ebur. eboris. os elephātl Jn̄ eburneꝰ. a. ū.
illud qđ eſt de ebore. vel qđ eſt candidū ſi=
cut ebur. Unde in Cantl. Collū tuuz ſicut
turris eburnea. Jnueniť etiam eburnus.
na nū. in eadem ſigt̄ione. Unde Uirgiliꝰ
in. vj. enei. Proſequiť dictis portaq̄ȝ emit
tit eburna.

E ante C

Ecbaſis. huiꝰ ecbaſis. ē euagatio ꝑ̄ter mate
riam. ⁊ dr̄ ab e. qđ eſt extra. ⁊ baſis qđ eſt
fundamentū. q̄ſi extra materiā q̄ eſt fūda=
mentū. cū ſm materiā inq̄rēdi ſint ſmōes
Un̄ doctrinale Extra materiā deſcribens
vana vagať Autor ⁊ hāc pl'es ecbaſim di=
xere figuram. Quidā dicunt eubaſis. ꝑ eu
diphthongon. Et eſt eubaſis bona digreſ
ſio ſicut ſepe autores faciūt qn̄ relicta ma=
teria digreſſionem faciunt.
Eccleſia. ſie. f. p. ꝯuocatio interꝑ̄tať. qr̄ oēs
ad ſe ꝯuocat. ⁊ eſt fidelium. Sȝ ſynagoga
qđ interꝑ̄tať ꝯgregatio ꝑ̇ꝑ̇e eſt iudeoꝝum
q̄ȝuis etiam eccl'a dicta ſit. ſed noſtrā apl'i
nunq̄ȝ ſynagogam dixerūt. ſed ſꝑ eccl'iam
ſiue diſcernendi cauſa. ſiue ideo. quia inť
ꝯgregatiōem ⁊ ſynagogam ⁊ ꝯuocationē

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

vnde eccl'a nomen accepit diſtet aliq̄d . q̄ꝛ
ſcꝫ congregari pecoꝛa ſolent quoꝝ greges
ꝓpꝛ̄e dicimus. Cõuocari aũt eſt magꝭ vten
tium rõne ſicut ſunt hoĩes. Ut aũt notare
tur iudeoꝝ infidelitas. dicta eſt hoꝝ ſyna=
goga. i. ꝯgregatio quaſi pecoꝝ ⁊ indiſcre=
toꝝ. Et vt fidelitas nr̄a ip̄o vocabulo inu
eret̄. dicta eſt nr̄a eccl'a. i. ꝯuocatio. q̄ſi rõ=
nabilium ⁊ diſcretoꝝ. Que eccl'a dꝛ catho
lica. i. vniuerſal'. Non eñ̄ ſicut ꝯuenticula
hereticoꝝ in aliq̄bus regionũ partibus co
artat̄. ſed ꝑ totũ oꝛbẽ terraꝝ dilatata dif=
funditur. Inde eccleſiola. le. dimi. ⁊ eccle=
ſiaſticus. a. ũ.

Eccleſiaſtes grece. hebꝛaice coeleth . latine
cõcionatoꝛ dꝛ Salomon. Uñ dicit Hiero
nymus tribus noĩbus vocatũ fuiſſe Salo
monem. ſcirpture manifeſtiſſime docent.
Pacificũ. i. ſalomonem. ⁊ ididã ħ eſt dile=
ctum dñi. ⁊ qđ nũc dꝛ coeleth. Eccleſiaſtes
aũt greco ſmone appellat᷑. eo ꝙ cetum. i.
eccl'am ꝯgreget. quẽ nos nũcupare poſſu=
mus ꝯcionatoꝛẽ. eo ꝙ loquat̄ ad populũ.
⁊ ſmo eius nõ ſpãliter ad vnũ. ſed ad vni
uerſos generalit̄ dirigit̄.

Eccleſiaſticũ libꝛ Jeſus filius Sirach ne=
pos Jeſu ſacerdotis magni Hieroſolymi
tani compoſuit. q̄ liber apud latinos ꝑpt̄
eloquij ſĩl'itudinem titl'o Salomonis ꝑno=
tatur. Dict᷑ aũt eccleſiaſtic᷑. q̄ꝛ de totius
eccleſie diſciplina religioſe cõuerſationis.
magna ſit edit᷑ cura ⁊ ratiõe. Hic apđ he=
bꝛeos reperitur. ſed inter apocrifos habe
tur ab eis.

Echinus. ni. i. paruus piſciculus ſemipeda
lis ſic dict᷑. q̄ꝛ herendo nauẽ retineat. Li=
cet eñ̄ ruãt venti. licꝫ ſonãt ꝓcelle nauis.
tñ̄ q̄i radicata in mari ſtare vidꝛ nec moue
ri niſi retinẽdo. ſed tm̄mõ adherendo. Ut
eñ̄ dicit Aug᷑. Nõ ꝯtingit ħ ex ꝓp̄a forti
tudine. ſed ex natura eius. Hũc latini mo=
rem appellãt. eo ꝙ cogat moꝛari nauigiũ.
Et hinc dꝛ ħ echinus vas ad ſimilitudinẽ
illius piſcis factũ. Idem Amb. in. iij. hex=
ameron dicit. Echinus aĩal exiguum vile
ac deſpicabl'e. mariũ loquoꝛ. plerũq̄ index
future tempeſtatis. aut trãquillitatis. aut
nuncius ſolet eſſe nauigantib᷑ Deniq̄ dũ
ꝓcellã ventoꝝ ꝑſenſerit. calculũ validum
arripit. eumq̄ velut ſaburrã vehit. ⁊ tãq̄
ancoꝛã trahit. ne excruciet̄ fluctib᷑. Itaq̄
ſe non ſuis liberat viribus. ſꝫ alieno ſtabi=
lit ⁊ regit põdere. quo viſo. naute velut ſi=
gno future ꝑturbationis tabeſcũt. ⁊ ſibi ꝑ
cauent. ne eos impatos turbo impꝛouiſus
inueniat. Et pđ. pmã. Uñ Lucan᷑. in. vj.
In medijs echinus aq̄s ocul'q̄ draconuꝫ.
Item inuenit̄ echinus ꝑiritio. Unđ dicit
Ambꝛo. in. vj. hexame. Echinus iſte ter=
reus quem vulgo iriciũ vocãt. ſi quid inſi=
diarũ ꝑſenſerit ſpinis ſuis claudit̄. atq̄ in
ſua arma ſe colligit. vt q̄cunq̄ cum eũ con
tingere putauerit uulneret̄. Idemq̄. Hic
echin᷑ futuri ꝓuidens geminas ſibi reſpi=
randi vias munit. ⁊ cum boꝛeam flaturuꝫ
collegerit. ſeptẽtrionalem obſtruit. quan=
do notho cognouerit detegi aeris nubila.
ad ſeptẽtrionalem ſe ꝯfert. vt flatus decli=
net obuios ⁊ e regione noxios.

Eclipſis. ſis. f. t. eſt defect᷑ ſolis vl' lune. vl'
alterius rei. In dictamie ꝟo ſi fiat defect᷑
dictionis vel oꝛationis dꝛ eclipſis. ſed de=
fectus littere vel ſyllabe nõ dꝛ eclipſis. ſed
aufereſis. vel ſyncopa vel apocopa. Inđ
eclipticus. a. ũ. i. defectiuus. Unde linea
çodiaci ꝑ quaꝫ ſol diſcurrit dicit̄ ecliptica
Ad hoc eniꝫ ꝙ ſol vel luna patiat̄ eclipſim
opoꝛtet vt in illa linea ſit ſol vel luna.

Echo. indecli. n. g. eſt ſonus aeris vl' valliũ
vel rupiũ vel montium. ſ. ſonus redituus
q̄ꝛ eſt imago ⁊ repꝛ̄ſentatio vocis. Quidaꝫ
tñ̄ dicunt ꝙ echo ſaxum eſt qđ hũane vo=
cis ſonum captans. verba loquentiũ imi=
tatur. Et dꝛ ſic. q̄ꝛ ad vocem rñ̄dens alie=
ni. efficitur imago ſermonis. ſed potius et
verius videtur hoc euenire a natura loco
rum. ſicut cõuallium ⁊ hmõi ſm Hugui.
Papias dicit ꝙ echo eſt vox aeris. ſonus
in ſilua vel in cauernis reſonans. Uñ Sa=
pien. xvij. Aut reſonans de altiſſimis mõ=
tibus echo.

Economus. pe. coꝛ. grece. latine dꝛ diſpẽſa
toꝛ domus. miniſter. q̄ mõ aduocatus di=
cit̄ vel diſpẽſatoꝛ ꝓp̄e familie. Iñ Econo=
mia. i. diſpenſatio tal'. ⁊ economicus. a. ũ.
pe. coꝛ. i. diſpẽſatiuus Inde economica. i.
ſcia qua inſtruimur in diſpenſatiõe ꝓprie
familie.

Ecoꝛs. dis. oĩs ge. q̄ſi ſine coꝛde. ⁊ dꝛ ab e. ⁊
coꝛ. ⁊ eſt idẽ qđ excoꝛs. Inuenit̄ etiã hic ⁊
hec ecoꝛdis. ⁊ ħ ecoꝛde.

Ecquis. i. ecce q̄s. ⁊ dꝛ ab en adũbio. ⁊ quis
mutata n. in c. vt ecquis.

Eculeus eſt gen᷑ toꝛmẽti ad modum crucis
diſpoſitũ. C. de male. ⁊ mathe. l. et ſi exce/
pta. in ſi.

E ante D

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

Edaculus.la.lū.pe.coꝛ.i.aliq̈tulum edax. voꝛax. ⁊ dꝛ ab edax.

Edax.cis.ois.ge.q̇ multuz ⁊ aſſidue comedit. ⁊ cōpaꝛ. In̄ edacit adū. ⁊ hec edacitas tatis. ⁊ coꝛ.ꝑmā in ntō. ⁊ in obliq̈s. Unde Ouid.de reme. Rumpere liuoꝛ edax iam magnū nomen habemus.

Eden hebꝛaice dꝛ ꝑadiſus terreſtris. ⁊ interꝑtatur delitie. Uel eden dꝛ ꝑ eiden qđ eſt videre. ⁊ ſm hoc poteſt etiam cōuenire illi loco. Eſt em̄ ibi viſus diuinus quodam mō ⁊ delitioſus.

Edentatus.a.ū.i.extra dētes. qui dentib⁹ caret.

Edentulus.la.lū.i.extra dentes q̇ dentib⁹ caret. Un̄ Grecismus. Dēte carēs edētulus ē ſed natus hr̄e. Qui dētes habuit nec habet dentes nec habebit. Eſt edentatus. ꝑoꝛ eſt infans. vetus alter.

Edepol.i.ꝑ edem pollucis.adū. iurandi

Edes.edis.f.t.i.domus. ⁊ dꝛ ab edo.es.eſt qꝛ ꝑmo facta fuit ad edendū. In euāgelio aūt dꝛ de Zacharia. ꝙ perijt inter altare et edem. ⁊ dꝛ h̄ edem.i.templum.

Edicula.le.dimi.i.parua edes. ⁊ coꝛri. cu. Un̄ Aug⁹.in.ij.li.de ciui.dei. Ne aīalis q̄ ꝑcipue cauenda ſunt moꝛes coꝛrumpentur humani.nulla ſacra edicula dignū putauerunt.

Edictum.ti.n.s.i.ꝑceptū ſiue mandatum ⁊ ꝓꝑe regum ⁊ impatoꝛum. Unde in Luca Exijt edictū a ceſare auguſto. Qn̄q3 idem ē qđ generale ſtatutum ꝑncipis. Un̄. Edicūt reges.indicit feſta ſacerdos. Et differt a ꝯſtitutōe.qꝛ ꝯſtitutio pōt eſſe generał vł ſpālis.vt.l.j.ff.de.ꝯſti.ꝑnci. Qn̄q3 idē eſt qđ ſtatutum vel mandatū ꝑtoꝛis.ſicut oīa ꝑtoꝛia edicta.vt edictū đ albo ſcribēdo. ⁊ de in ius vocando. ⁊ hmōi. de q̇bus vide ſpe.de act.ſeu.peti.ꝓponendis.§.poſtremo.v̇.nunc dicamus de edic.

Edictū ꝓhibitoꝛiū.eſt illud in quo regulariť oīs ꝑmittiť q̇ non ꝓhibeť. vt in ꝓcuratoꝛib⁹ ⁊ teſtib⁹.ff.de teſti.l.j. ⁊ de trāſla.ꝑla.c.inter coꝛpalia.

Edictū ꝑmiſſoꝛiū eſt illud qđ regulariť ē ꝓhibitoꝛiū. ⁊ tn̄ in certis caſib⁹ ꝑmittiť. vt i c.romana.

Edictū edilicīu eſt idē qđ actio edilicia Nā actio edilicia ab edicto edilicio deſcendit. vt.l.cū aūt.§.hec actiōes.iūcto.§.edilicie in.l.fi.de edi.edic.

Edictū ꝑtoꝛiū eſt quod ꝑtoꝛ edixit iubendo mādando. vł ꝯſtituēdo. vt fecit in edicto de dā.infec. vt.ff.de dā.infec.l. ꝑtoꝛ ait

Edictū ſucceſſoꝛiū eſt quo ꝓuideť creditoribus.ne eis longa moꝛa fiat.

Edilicīu.cij.n.s.honoꝛ vel officiū edilis. et ⁊ dꝛ ab edił.a quo etiā edilitas.tatis.illud idez. ⁊ edilicius.a.ū.i.res ꝑtinēs ad edilē.

Edił.lis.m.t.pe.coꝛ.i.cuſtos edis.q̇ cuſtodiebat de dignitate ⁊ officio erariū vel capitolium vel curiā regis ſiue impatoꝛl ne moꝛboſa aīalia.vt capre vel poꝛci ⁊ hmōi intrarent ⁊ aerem ibi coꝛrūperent.

Edił olim dicebať q̇ nō ſolū conſtituebať a plebe ad h̄ vt ꝑeſſet edib⁹.ſed etiaz p̄efuit plebiſcitis.q̇ etiā edituus dicebať a nomine edes ⁊ ꝟbo tueoꝛ. qꝛ tuebať edes ne in ciuitate eſſent dom⁹ ruinoſe. vł inoꝛdinate poſite in ꝑiudiciū reipublice.

Ediles curules ſunt ꝯſtituti poſtq̈ placuiſſet plebi.q̇ etiam curāt de edibus patrum ⁊ negociationib⁹. vel etiā de edendis curā habebāt. vt no.ff.de offi.ꝑfec.vigil.l.j.

Edił cerealis dꝛ a cerere.qꝛ ꝑfuit annone.i. frumento diſtribuendo

Ediſſa.ſe. vrbs meſopotamie. quā cōdidit Nemroth q̄ antea dicta eſt areth.

Editio.onis.f.t.i.expoſitio. ⁊ dꝛ ab edo.is.

Editus.a.ū.pe.coꝛ.i.alt⁹ vel manifeſt⁹. vel natus. vel emiſſus.cōpoſitus. expoſitus.

Edituus. tui.tuo. idez eſt qđ edił.ſ. cuſtos edis. ⁊ dꝛ ab ede. ⁊ tueoꝛ.quaſi edez tuens ⁊ cuſtodiens. Unde boni poete dicuntur editui.qꝛ ꝑ carmina ſua foꝛtia facta viroꝝ cuſtodiunt.

Edom filius Eſau.a quo idumei. ⁊ interꝑtať terrenus aut ſanguineus.

Eduł.ꝯ.t. ⁊ h̄ le.i.habilis ad edendum.

Eduliū.lij.n.s.i.cib⁹. ⁊ dꝛ ab edo.is. Unđ dicit Pap̄. Eduliū ab edendo dictū q̄ſi ꝑguſtiua comeſtio vł eſca.edulia cibi alimēta apta ad manducandū.

Edulus.li.i.eſtoꝛ vł voꝛatoꝛ q̇ mł'tū cōedit

E ante F

Effabił.lis.ꝯ.t. ⁊ h̄ le.qđ aptum eſt vt quis loquať illud. ⁊ cōponiť cū in. ⁊ dꝛ h̄ ⁊ hec ineffabił. ⁊ hoc le.

Effectiuus.a.ū.qui habet. vel pōt hr̄e effectum. vt medicina eſt effectiua ſanitatis.

Effamen.inis.n.t.i.loquela locutio.

Effeminati dicūť ſacerdotes.Cibelis. q̄ dꝛ mater oīm deoꝝ naturali actu. vt dicit magiſter in hiſtoꝛijs ſup.iij.Regl. Itē effeminati dicunť molles ⁊ eneruati ad fragilitatem femine deducti. Item dicunť caſtrati

⁊ feminis turpit abutentes. vl' in ephebos turpiter peccantes.

Effeminatoriũ. rij. domus meretricũ.

Efferratus. a. ũ. dr mente feria effectus ſine ratione.

Efferus. ra. rũ. i. valde ferus. crudelis ⁊ immanſuetus.

Effeta. i. adaptio vel adapire. ſicut marc⁹ euãgeliſta exponit. ⁊ cor. pe. Vñ Aurora. Effeta ſic audit ſic homo vba ſonat.

Effetus. a. ũ. i. debil'. q̃ſi ſine fetu. i. ſine fortitudine viri. ⁊ dr ab ex. ⁊ fetus. a. ũ. Sed ppe dr de muliere effeta quaſi extra fetum poſita. q̃ iam parere nõ põt. Et hinc facta eſt tranſlatio vt ille dicat effetus q̃ iaꝫ euacuatus eſt a viribus. ⁊ pđ. fe.

Efficax. cacis. ois. ge. i. potẽs. q̃ nullaꝫ difficultatem hꝫ in qualibet re facienda. ſꝫ eam ad effectũ ducit. Vñ ⁊ eam medicinã dicimus efficacẽ q̃ efficit illud pp̃ter qđ data ẽ ⁊ compat. Pap̃. dicit. efficax effect⁹ capax q̃ facile põt implere qđ vult.

Effigies. ei. f. q̃n. i. imago.

Effractores dicunt q̃ ſiue diurni vl' nocturni furãdi cauſa ſolẽt domos effringere. vt ff. de effrac. ⁊ expila. l. j. ⁊. ij. vel q̃ carcereꝫ ſeu aliq̃d frangunt vt euadunt

Effraim filius Joſeph dict⁹ eſt. q: auxit eũ deus. Et ex eo vocabulo in linguã noſtrã transfer augmentũ.

Effrateus. tea. teũ. pe. pđ. dr ab effraim. et ſcribit p gẽm inũ ff. ſed ephrate⁹ ab ephrata per ph.

Effrenatus. a. ũ dr. q: p̃ceps. ⁊ pnus ⁊ ſine freno rationis ſit.

Effrenis. ꝯ. t. ⁊ h ne. ⁊ effrenus. a. ũ. in eodẽ ſenſu. i. ſine freno.

Effrons. ontis. ꝯ. g. i. inuerecũdus ſine frõte ⁊ ſine verecundia. ⁊ dr ab ex ⁊ frons.

Effugiũ. gij. i. fuga. effectus fuge. vel locus refugij. ⁊ dr ab effugio. gis. Vnđ Job. xj. Et effugiũ pibit ab eis.

Effugus. a. ũ. pe. cor. i. fugitiuus vel extra fugiens. q̃ ſcꝫ ꝯtinue ⁊ ſepe fugit.

E ante G

Ega grece latine dr capra.

Egens. tis. ois ge. i. non hñs. vl' opus hñs ⁊ dr ab egeo. ges.

Egenus. a. ũ. pe. pđ. i. paup. egens. inops.

Eger. gra. grũ. i. triſtis vel infirmus. ⁊ dicitur ab egeo. ges. eo q egeat viribus vl' leticia. Jñ egritudo dinis. i. triſticia vl' ifirmitas. ⁊ hec egrimonia. nie. idẽ. ⁊ egrot⁹. ta. tũ. i. eger ppe anio. ⁊ egrotus corpe. Iteꝫ eger. i. triſtis ⁊ infirmus ad tps. Sꝫ egrotus tm̃ infirm⁹ ⁊ diu ⁊ ſepe. Vnde quidã. Jngemit egrotus q: languet corpe totus. Eger langueſcit mentis vitiũ q: creſcit

Egeſtas. ſtatis. f. t. i. pauptas. vl' inopia. ⁊ eſt egeſtas peior q̃ꝫ pauptas. pauptas em̃ honeſta põt eſſe. ſed egeſtas ſp eſt turpis. Jnđ egeſtuoſus. a. ũ. i. egeſtate ⁊ miſerijs plenus.

Egeſtus. a. ũ. i. euacuatus vel foras p anuꝫ emiſſus vel vomit⁹. Vñ q̃dam. Poſt res egeſtas multos affligit egeſtas.

Egeus. egei. pat fuit Theſei poſtea de⁹ maris factus. qñ in illud ſe p̃cipitauit. Jnde egeus dictum eſt mare illud in quo ſe p̃cipitauit. Jnde egeus. a. ũ. ⁊ h egeator. orl. id ẽ hortator nauis in mari.

Egilopiũ. pij. n. s. ⁊ hec egilopa. pe. i. vlc⁹ vel caro q̃ naſcit in angulis oculoꝝ. Vnđ Macer de viribus herbaꝝ. Egilopã curat ſi quis cõmaſticat illam. Jnde eligopicus. a. ũ. pe. cor. q̃ talem infirmitatem patitur vel curat.

Egyptus. ti. f. s. eſt q̃daꝫ regio. Jñ egypti⁹. tia. tiũ. ⁊ interp̃tat egyptij lingua hebraica affligẽtes. q: afflixerũt pplm dei. pusq̃ꝫ diuino auxilio liberaret. Et egyptiac⁹. a. ũ. pe. cor. Vñ in q̃libet mẽſe dicũt duo mali dies egyptiaci. q: ab egyptijs fuerũt dep̃henſi ſcdm q̃ſdam Jn egypto vo erãt peritiſſimi aſtronimi. ⁊ inuenerũt q̃ſdã cõſtellationes eſſe nociuas actibus hoim. in his diebus. i. in aliqua hora hoꝝ dieꝝ. ⁊ iđ notauerunt hos dies. ſed nõ debẽt obſuari. q: ſancta mater eccl'a phibet fideꝫ talibus adhiberi.

Egloga. ge. dr q̃ſi egaloga. ⁊ eſt ſmo de capris. vel q̃ſi de ruſticis vel viliorib⁹ rebus vel dr egloga. i. caprinus ſmo. vel ppt feditatem ⁊ turpitudinẽ materici. vt apđ ſatyricos. vel q: ibi ſmo habeat de caps p̃cipue. vt apud Virgiliũ in buccol'. ⁊ cor. pe. Vnđ Virgilius. Egloga vbenaſcꝫ adole pingues. ⁊ maſcula thura.

Ego. onis. ⁊ egona. ne. i. ſeculũ vel vt dicit Pap̃. Egones penul. pdu. ſunt ſacerdotes ruſtici.

Egoceron. ontis. qđdam aial qđ alio nomine dr capricornus. Et põt dici p eodẽ anili egoceron. vel egoceros. ⁊ acuitur in fine Vñ q̃dam. Eſt tibi ſaturne dom⁹ egocerõtis ⁊ vrne.

Egomet. i. ego ⁊ nõ ali⁹. Vñ dic Priſcian⁹

Universitäts- und Landesbibliothek Düsseldorf

ſn.iiij.li.de caſib⁹ ꝓnoīs.Dicendo ego di/
co vel poſſum ⁊ ſolus ⁊ cū alio intelligi. ſo
let tñ met addita plerūqꝫ ſignificantiam vł
diſcretionem oſtendere. Egomet.i.ego. ⁊
non alius. Necnō egoipſe vł egometipſe.
Et nō qꝫ ſyllabica adiectio immutat ſpēm
ſed nō figuram. Vñ egomet eſt ſpeciei de-
riuatiuę ab ego. ſed figurę ſimplicis.

Egregius.a.ū.i.nobilꝰ.maximꝰ.ꝑcipuus.⁊
dꝛ ab e.⁊ grex q̄ſi extra gregem alioꝝ.⁊ cō
patur. Egregius magis egregiꝰ egregiiſſi
mus Jnde egregietas.tatis.talis ꝓp̄etas
ſcꝫ nobilitas.

Ęgrimonia.nię.f.p.i.triſticia vł infirmitas
⁊ dꝛ ab ęger.

E ante J

Eiulath indię regio ſic dicta. eo qꝫ poſſeſſa
ſit ab Eiuloth filio Jectan poſt diluuium.

Eiulatus.tus.tui.i. ploratus vel clamoꝛ ꝓ
doloꝛe ꝯfuſus.

Eiulatio.onis .idem eſt qđ eiulatus.

E ante L

El.eloi.⁊ eloe noīa dei ſunt apud hebręos.
⁊ interp̄tatꝛ el deus vel kiros qđ eſt fortis
Eſt autem el apud hebręos p̄mum nomen
dei.eloi ſecundū.eloe.tertiū.

Elamite.pe.pđ.dicuntꝛ perſe ab Elam filio
Sem.

Elatę ſunt palmaꝝ folia q̄ ſurſum eleuātur
ne pendēt deorſum ſicut aliaꝝ arboꝝ Ela-
tę ⁊ palmaꝝ ſunt ꝓductiores rami ⁊ excel
lentiores interdū aurei coloris criſpantes
vł circūſtātes.⁊ ſꝑ ad excelſa tēdētes nun
q̄ꝫ viroꝛē amittunt. Quidā elatas abietes
dicūt.ita dicit Pap̄.⁊ ſm h̄ dꝛ elata q̄i ele-
uata ab effero.effers.⁊ pđ.la. Vñ quidaꝫ
Cātl.v.vbi dꝛ. Comę eiꝰ ſicut elatę palma
rum. ꝓducunt ibi mediam de elatę. ſꝫ hoc
non videtꝛ.qꝛ ibi glo.dicit. Alia trāſlatio.
Crines eiꝰ abietes. Abies gręce elates vo
catur. Vñ ibi elatę vel elates nō eſt latinū
ſed gręcū vidꝛ. ⁊ ideo multi corripiūt hāc
ſyllabam la.ad differentiam de elatę ꝓra-
mo palmę.⁊ ꝓ ipſa palma. ⁊ adiectiue ela-
tus.a.um.⁊ vt dicunt. Elatę eſt nomen ar
boris ſimilis palmę altitudine vel folijs.

Elatus.a.ū.i.extra latus.q̄ſi eleuatꝰ.ſuper
bus.⁊ dꝛ ab effero.effers. Jñ hęc elatio.i.
iactantia.ꝯfidentia.

Elbus.a.ū.ſiue elbidus.da.dum. eſt coloꝛ
medius inter nigrū ⁊ albū. ⁊ dꝛ ab albus.
Jñ elboe q̄ſi alboe.dicuntꝛ vites vel vuę.
neqꝫ purpurę.neqꝫ nigrę.neqꝫ albę quas
q̄dam varias appellāt.

Eleadaberim hebraice.deuteronomiū gręce. q̄dam liber eſt.

Eleaçar interp̄tatꝛ dei adiutoriū.

Electros dꝛ ab helios qđ eſt ſol. Jnđ h̄ ele-
ctruꝫ.tri.q̄daꝫ ſpēs metalli.eo qꝫ ad radiū
ſolis clarius auro argentoqꝫ reluceat. Et
ſunt tria genera electri. Vnū genꝰ eſt gum
mi.qđ fluit ab arboribus ⁊ dureſcit i lapi-
dem.qđ ⁊ ſuccinū dꝛ. Secundū genus ele
ctri eſt qđ ex auro ⁊ argento fit.auri.ſ.tri-
bus partibꝰ et argenti vna. Tertiū eſt me-
tallum qđ naturalitꝛ inuenitꝛ ⁊ ꝑcio habetꝛ
Vñ. Electrū ſuccus.electrū gemma voca
tur. Electrū cūctis ꝑlucēs dico metallum.

Electuariū.rij.n.s.dꝛ ab electione reꝝ qui-
bus ꝯficitur.

Electus.a.ū.i.ſplendidus.excelſus.clarus
ex alijs lectus. Jñ electio.onis.cū quis ex
multis eligitꝛ.

Electio eſt alicuius ꝑſonę idonęę ad digni-
tatem vel fraternitatem ſiue ſocietatē ſua
ta forma canonice facta vocatio.

Elefrons gręce dꝛ mons

Elegans.tis.oīs.ge.dꝛ valēs.excellēs.no-
bilis.egregius.decēs.pulcer.bonus. Jñ
elegantia.tię.p̄ſtantia.excellētia.pulcritu
do.valitudo. Jñ etiam elegantꝛ.i. vrbane
nobiliter.

Elegus.ga.gū.i.miſer.⁊ dꝛ ab eleiſon qđ ē
miſereri. Vñ viri ſancti de miſeria dicuntꝛ
elegi. Jnde hęc elegia.gię.i.miſeria.⁊ ele-
giacus.a.ū.i.miſer.vel de miſeria compo
ſitus.⁊ coꝛ.lę. Vnde Boetius. Et verl ele
gi fletibus oꝛa rigant. Et vt Papias dicit

Elegiacū carmē dictū qꝫ modulatio eiuſdē
carmis miſerl ꝯueniat. qđ metꝝ cōſtat ꝑ-
mo v̄ſu heroico.ſecundo pentemimeri ꝑ-
ma heroica.ſecunda dactylica.vt Carmi-
na q̄ quondam ſtudio floꝛente pegi. Flebi
lis heu męſtos cogoꝛ inire modos.

Elementū dꝛ quaſi ilimentū.ab ile.qꝛ deus
primo de nichilo creauit ilem.⁊ ex ile fecit
elementa.⁊ ex elementis oīa alia. Vel dici
tur elementū.quaſi elicimentū.qꝛ omia ex
elementis elicita ſunt ⁊ extracta. Vel dici
tur elemētum quaſi eleuamentū.quia vnū
ſuꝑ aliud eſt eleuatum.ſ.aqua ſuꝑ terram
aer ſuꝑ aquā.ignis ſuꝑ aerem. Vł elemen
tum quaſi alimentum.qꝛ oīa aīmalia alun
tur in elementis. Et nota qꝫ elemētū q̄nqꝫ
dicitꝛ ip̄m elementatum. vt terra quam vi
demus ⁊ calcamus.⁊ aqua quā videmus

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

⁊ potamus. ⁊ ſic de alíjs. q̃nq; eſt etiã ip̃m veꝝ elementũ. cuius q̃libet ps eſt eiuſdem generis cũ ip̃o toto. vt elementũ terra dr̃ il lud corpus cuius q̃lib; pars eſt terra. ⁊ ſic de ceteris. ſed h̃ potius ad ph̃iam pertinet Jñ h̃ ⁊ hec elementaris ⁊ h̃ re. i. res elemẽ ti. vel qd̃ ꝑtinet ad elementũ. Et q: elemẽ tum eſt p̃ma pars corpis in cõpoſitiõe ⁊ vl tima in reſolutiõe. inde eſt ꝙ quodam mõ loquendi. quicq̃d eſt pars p̃ma alicui⁹ rei in cõpoſitione ⁊ vltima in reſolutiõe dr̃ ele mentum. vt lr̃a eſt elementũ vocis littera te. ⁊ dictio eſt elemẽtũ vocis ſignificatiue.

Elemon grece. miſ̃icors latine.

Elemoſyna. nę. f. p. i. mandatũ miſ̃icordię vel munus datũ ꝑpter deũ. ⁊ dr̃ ab elemo nia qd̃ eſt miſ̃icordia. ⁊ ſyna qd̃ eſt mãda tum. vel dr̃ ab ely. qd̃ eſt deus. ⁊ ſyna man datu;. q̃ſi mandatũ dei. Jp̃e em̃ mãdauit fieri eã. Unde in Luca. Date elemoſynã. ⁊ ecce oĩa munda ſunt vob. Uel dr̃ ab eli. ⁊ moys aqua quaſi diuina aqua. Sic eni; aqua extinguit ignem. ſic elemoſyna extin guit peccatũ. Et nota ꝙ ſunt ſepte; elemo ſynę corporales q̃ ꝯtinent̃ in h̃ verſu. Uiſi to. poto. cibo. redimo. tego. colligo. cõdo. Jtem ſeptem ſunt elemoſynę ſpũales. quę ꝯtinent̃ in hoc v̾ſu. Conſule. caſtiga. ſola re. remitte. fer. ora. Jnde h̃ elemoſynarius rij. ⁊ hec elemoſynaria. rię. ⁊ mobiliter ele moſynarius. ria. riũ.

Elenchus. chi. m. s. i. titulus libri. eo ꝙ to tum opus illuminet. Unde euangeliũ Lu ce ſic intitulat̃. Elenchus Lucę. i. titulus. Hinc etiam elenchos vocam⁹ p̃cioſos la pides in ſup̃ficie ornamẽti. eo ꝙ illuminẽt illud. Et q̃cunq; p̃cioſi lapides in loco no tabili ponunt̃ dicunt̃ elenchi. Und̃ Juue nalis. Auribus extenſis magnos cõmiſit elẽchos. Elẽchos etia; dr̃ in dialectica qd̃ dam genus argumentationũ. ſ. ſyllogiſm⁹ ꝯtradictionis. Et diffinit̃ ſic. Elench⁹ eſt ſyllogiſmus ꝯtradictionis vni⁹ ⁊ eiuſde;. nõ nomĩs ſolũ ſed rei ⁊ nõis. nõ ſynonymi ſed eiuſde;. ſ; ex his q̃ data ſunt de neceſſi tate accidere. non connumerato qd̃ erat in principio ſ̃m idem ⁊ ad idem. ſimilr̃ et in eodem tp̃e.

Elephantus. ti. m. s. ⁊ elephas qd̃ h; n. in obliq̃s elephantis. anti. ſed nõ in ntõ ẽ ani mal qd̃ apud Jndos vocat̃ barrhus. vnd̃ ⁊ eius vox barrhit⁹ dr̃. ⁊ dr̃ ab elephon qd̃ eſt mons. a magnitudine ſui corpis. eo ꝙ formam montis p̃ferat. Et vt dr̃ mirę caſti tatis eſt. ita vt ſi ſp̃dat ꝯiugem nulli copu letur. int̃ ſiluas ſolus cõmorat̃ Biẽnio au tem portat fetu;. nec amplius q̃; ſel̃ gignit nec plures ſed vnum tm̃. Uiuit aũt trecen tis annis.

Elephantia. tię. f. g. eſt q̃dam ſpecies leprę ⁊ dr̃ ab elephas. q: ſicut elephas eſt maior omibus alíjs aĩalib⁹. ita paſſionib⁹ cęte ris hec maior eſt.

Eleſmoth. liber eſt q̃ dr̃ Exodus.

Eliachim interp̃tat̃ reſurrectio dñi.

Elicon. conis. m. t. eſt vnum de duob⁹ cacu minib⁹ parnaſſi in q̃ ſolebat eſſe oli ſtudiũ. ⁊ dr̃ ab elicio. cis. q: olim eliciebat̃ inde ſa pientia. Jnde eliconius. a. ũ.

Eliconis. eliconidis. f. t. dr̃ muſa q̃ i parnaſ ſo habitabat. vel femina illius loci. ⁊ dicit̃ ab elicon.

Elimas interp̃tat̃ magus. Et ſic oẽ nomen maleficoꝝ appropriatu; eſt elimę mago in actib⁹ apl̃oꝝ. ⁊ cor. pe. Und̃ Aurora. Ob ſtat eis elimas mago vtens arte recenti

Elinguis. ꝯ. t. ⁊ h̃ gue. i. ſine lingua. vl̃ mu tus. ⁊ dr̃ ab e. ⁊ lingua.

Elion q̃ntum apd̃ hebręos nomen dei. Et i terp̃tat̃ excelſus.

Elypſis eſt q̃dam ſpecies metaplaſmi. ⁊ eſt q̃n in ſcanſione abĳcit̃ ꝯſonans cũ p̃ceden ti vocali. q̃n ſequens dictio incipit a voca li. ⁊ h̃ fit frequenter in hac lr̃a m. vt apud Oratium. Omnibus h̃ vitiũ eſt cantoribus inter amicos. Q̃nq; fit in hac lr̃a s. vt apd̃ Catonem. Succeſſus indignos noli tu fer re moleſte. Q̃nq; abĳcitur ſine vocali. vt apud Oratiũ. Regis opus ſterilis diu pa lus aptaq; remis.

Eliquus. qua. quũ. i. purus liq̃dus. vel liq̃ re plenus.

Eliſabeth interp̃tat̃ dei mei ſaturitas. Uel dei mei iuramentũ.

Elyſius. a. ũ. i. valde ſolutus. vel extra ſo lutionẽ poſitus. Uñ ⁊ elyſĳ in iferno dicũ tur cãpi vbi requieſcũt animę beatoꝝ. ſ̃m fabulas poetaꝝ. Et dicunt̃ illi cãpi elyſĳ. q̃ſi ſolutoꝝ. vel quaſi extra ſolutionẽ poſi torum. ſunt em̃ ibi cõmorantes beati. ⁊ ita nunq̃; patiunt̃ diſſolutionem.

Eliſus. ſa. ſum. pe. pd̃. i. valde. vl̃ extra. vl̃ euident̃ lęſus. ⁊ dr̃ ab elido.

Elixũ. xi. n. s. vocat̃ qd̃ in aq̃ ſolũ decoq̃tur Lixa em̃ aqua dr̃. eo ꝙ ſit ſoluta Uñ mem bra loco mota lixa dicunt̃.

Elleborus fluuius eſt. Jtẽ hec elleborus. ⁊ h̃ elleboꝝ eſt q̃dam herba. q̃ circa fluuium

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

illũ plˀimum naſcitˀ. Hãc rhomani veratꝝ dicũt. qꝛ ſumptũ in potu mentẽ in inſaniaʒ deducit. Eſt aũt elleberus pabulũ nocens eſca tñ coturnicũ. ꝛ plerũqꝫ tpatˀ ad ſalutẽ homis. ꝛ coꝛ. pe. Vñ Macer de viribus herbaꝝ. Qualiter elleboꝛus ſit nobis acci piendus.

Elogiũ. gij. n. s. i. eloquiũ. ꝑbiũ. ꝛ reſponſum diuinũ ꝛ ignominia ꝛ oꝛdo ꝛ textˀ carminum. ꝛ ꝓꝓe maloꝝ vel criminũ. vlˀ textˀ maloꝝ geſtoꝝ. vel deoꝝ myſteriũ. Inde h elogius ꝟſiculus.

Eludiani heretici q̇dã ab Eludio dicti. qui dicunt poſt natiuitatẽ chriſti Mariã alios filios de viro Joſeph peperiſſe.

Elul nõ ebul. vt q̇dam legunt ſm Bedã dꝛ ſeptember. vel ſm alios october.

Elumbis. bis. ꝯ. t. ꝛ h be. i. debilˀ. quaſi extra lumbos. i. extra foꝛtitudinem.

Elutus. a. ũ. pe. p. i. mũdˀ. madidˀ. iſipidˀ

Eluuieſ. ei. ꝛ h eluuiũ. uij. ꝛ hęc eluuio. oniſ id ẽ nimia aquaꝝ inundãtia. vlˀ deſtructio ex aquaꝝ abundantia. ſ. diluuiũ.

E ante M

Emacitas. tatis. f. t. i. emendi auiditas.

Emaculus. a. ũ. pe. coꝛ. i. aliquãtulũ emax.

Emanceps. pis. m t. q̇ cum ꝓmo fuiſſet mãceps. iam ab illa ſuitute ꝛ poteſtate eſt liberatus.

Emancipatio ſm Aço. eſt relaxatio patrię ptãtis coꝛã iudice facta. ꝛ dꝛ q̄ſi extra manum. i. ptãtem pr̃is poſitio. qꝛ qñ filius extra manũ pr̃is ponitˀ. tunc emancipatˀ. vt i ti. C. de emanci. libero.

Emancipatus dꝛ filius vlˀ nepos q̇ a iugo ꝛ ptãte vel manu patris vlˀ aui eſt relaxatus ꝛ ſui iuris effectus.

Emanſoꝛ dꝛ q̇ diu vagˀ fuit extra caſtra tãdem rediẽs ad caſtra. vt. ff. de re mili. l. iij. §. emãſoꝛ. ꝛ ponitˀ de pe. di. j. §. pene. Vlˀ dꝛ qui imminente lite fugit extra caſtra. et pace refoꝛmata redit

Emanuel hebraice. quod in latino ſermone ſig̃t nobiſcũ deus. ſ. qꝛ p ꝟginem deˀ natˀ homibus in carne apparuit.

Emaus ꝓꝓum nomen caſtelli. qð poſt nicopolis dictum eſt.

Emax. acis. i. emptoꝛ auidus. vel qð facile emitˀ. Jñ emaciter adũ.

Emblema. matl. n. t. i. eminẽs ſculptura. vlˀ oꝛnameutũ vaſoꝝ. vel varietas pauimẽti ſiue diuerſitas coloꝝ in pauimẽto q̇ dꝛ Lithoſtratos. vel fruſtũ auri vlˀ argẽti. Vnð Prudentius in ſychomachia. Soꝛdẽt argenti emblemata. ꝛ ꝓducit ble. ꝛ coꝛripit ma.

Emboliſmus. mi. m. s. i. ſupaugmentũ. Jñ h ꝛ hęc emboliſmalˀ. ꝛ h le. i. ſuperxcreſcẽs vt annˀ emboliſmalˀ dꝛ quaſi ſuperxcreſcẽs qꝛ ſupat duos annos p̄cedentes vna lunatione. Habʒ eñ annus emboliſmalˀ tredecim lunationes. ſ. duodecim ſicut alij anni cõmunes. ꝛ illã tertiamdecimã ſupadditã q̄ nullo menſi tribuitˀ.

Emẽbris. ꝯ. t. ꝛ h bre. i. ſine mẽbꝛo. ab e. et membꝛũ. quaſi extra mẽbꝛũ. i. extra foꝛtitudinem.

Ememoꝛ. ꝯ. t. me. coꝛ. i. oblitus.

Emenſus. ſa. ſum. quaſi extra menſus. vel euidenter menſus.

Emeras. interp̄tatˀ dies.

Emeritus. ta. tũ. i. iam extra meritũ poſitˀ. q̇ nõ põt iam mereri ꝛ exercere officiũ ſuũ imo liberatus ꝛ ſolutus e ſt a laboꝛe ſui officij. Sicut miles oli poſt ſexaginta annos nõ cogebatˀ militare ſed ſoluebatˀ a laboꝛe ſolito. ꝛ dabatˀ ei ager vel villa vlˀ alið vñ viueret. ꝛ tunc erat emeritˀ. q̄ſi extra meritũ poſitˀ. qꝛ nihil poſtea laboꝛe ſolito merebatur. Jñ hęc emeritio. onis. talˀ ꝓꝓetas vel talˀ liberatio. Item emeriti milites veterani. qꝛ iam ſoluti a militia ſunt.

Emerita ciuitas quã poſtq̃ʒ cęſar ędificauit veteranos ibi cõſtituit. Vel emeritˀ. i. valde meritus.

Emigraneus ꝟmis capitis. Vñ dicimˀ doloꝛem capitis emigraneũ eſſe.

Emina. nę. f. p. q̇dã mẽſura mediũ ſextariũ ꝯtinens ad emendum vinũ vel annonam

Eminens. ois. g. i. excellẽs. apparẽs. Inde eminulus. i. aliq̃tulum eminẽs

Eminus. i. ꝓcul. q̄ſi extra manũ. ꝛ dꝛ ab e. ꝛ minus. Sʒ cõminus. i. ꝓpe. a con ꝛ minus Vñ q̇dã. Eminus ad lõge. ſʒ cominus ad ꝓpe ſpectat. Et ſunt adũbia loci.

Emiſſariˀ. a. ũ. i. valde ad mittendũ aptus ſicut ſunt curſoꝛes regũ vel alioꝝ diuitum q̇ frequentˀ mittuntˀ ad nuncia ferẽda. Itẽ hircus a pompeius dicebatˀ emiſſariˀ. q̇a emittebatˀ in deſtum. A pompeius gręce. emiſſarius latine. Itẽ h emiſſarius. rij. dꝛ equus foꝛtis ꝛ velox. q̇ extra alios eligitˀ. ꝛ ad eq̃s mittitˀ ad coitũ Idẽ ꝛ admiſſariˀ dꝛ. Item emiſſarius dꝛ p̄curſoꝛ. gladiatoꝛ vel flagitioꝝ ꝛ luxurię ſatelles. Vñ Emiſſarius equus hircus atqꝫ ſatelles.

Emiſſicius. a. ũ. quod ſępe ꝛ cito in diuerſa

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

loca emittitꝛ. vt oculus. ⁊ dꝛ ab emitto.

Emola.le.eſt vas coqnariuȝ ſicut caldaria
vel coculū. Cocula aūt dicunt vaſa coqui
ne a coquendo dicta. oīa nanqꝫ vaſa cauſa
coquēdi pata cocula dicunt. Vñ Eſdre.ij
vbi nos dicimus. Hoſtias coxerūt in emu
lis ⁊ ollis. greci hñt. Hoſtias coxerunt in
eneis ollis.

Emolimentū.ti.n.s. ꝓpe eſt lucrū molendi
ni.ſ. qđ habet ex molēdino ꝓpter molitu=
ram ſȝ ponit ꝓ quolibet lucro. vel ꝓ quali
bet cōmoditate Vñ Malachie.iij. Et qđ
emolimentū qꝛ cuſtodimus ꝓcepta eiꝰ Vł
emolimentū capit ꝓ ſuſtētamēto in diſpo=
ſitione contento. ⁊ onere ſibi annexo. qꝛ ex
emolimento regulatur onus. vel oneri vel
quolibet alio medio diſponente cōcluſum
videt. ⁊ materia ſubiecta patit.

Emorrois.roidis.eſt q̄dā infirmitas qñ ali
q̄s patit fluxum ſanguinis. ⁊ dicit ab he=
mach qđ eſt ſanguis. Jñ emorroiſſus. ſa.
ſum. q̄ talem infirmitatē patit. Vñ in euā=
gelio dꝛ. qꝛ dñs mulierem emorroiſſam ſa=
nauit. i. fluxum ſanguinis patientē. quod
etiā emorrogius dꝛ. Jtē dꝛ q̄ ſanguinē mi=
git p vrinam. Jtē emorrois dꝛ q̄dam ſer/
pens. q̄ſi ſanguinolenta. qꝛ eiꝰ quē mordet
totū ſanguinē effluere facit.

Emphaſis eſt exp̄ſſio loquendi. ⁊ fit cuȝ vo
lentes exp̄mere aliqđ accidens vtimur no
mine ſubſtātiuo ꝓ adiectiuo ſignte illđ ac=
cidens ad maiorem expreſſionē. vt ſi pona
tur ſcelus ꝓ ſcelerato. v̄tus ꝓ v̄tuoſo

Emphyteoſis.oſis.f.t.i. melioratio ſiue cō=
tractus meliorationis. Vñ cū q̄s dat agꝝ
alicui. vt excolat ⁊ meliorat illum. iſte dat
agrū in emphiteoſim. Et ille accipit in em=
phiteoſim. Et videt cōpoſitū ab en qđ eſt
in. ⁊ phitos qđ eſt fides. ⁊ theſis poſitio. q̄
ſi in fide poſitio. Jnde h ⁊ hec emphyteo=
ta vel emphyteotheca. q̄ rem accipit in em
phyteoſim. Et emphyteoticus. ca. cū. qđ
ptinet ad emphyteoſim. Et emphyteothe
carius. ria. riū. idem qđ emphyteoteca vł
emphyteoticus.

Emphyteomata vel Emphyneumata. ſm
Aço. ſunt res meliorate. Vł meliorationeſ
quibus ager labore ſic retinentis melior ef
ficitur.

Empicus.m.s. dꝛ ſpuens ſanguineȝ. ⁊ pđ.
pe. Unde Macer de betonica. Empicos
tuſſimqꝫ iuuat ſuſpiria ſedat. Etiā ſm pa=
piam. Empici dicunt illi q̄bus collectio fa
cta eſt in pulmone vel torace. ⁊ crepuerit ⁊
ſanauerit. Jdem ſunt ſanioſi

Empyreū.n.s. dꝛ q̄ſi intus ardēs. ab en qđ
eſt in. ⁊ pyr ignis. q̄ſi intus igneū nō ardo
re. ſed ſplendore. ⁊ eſt celum intellectuale
vel ſpūale.

Empirici.pe.corre. ſunt medici qui ſolam
experientiam ſiue practicam ſectantur vł
ſequunt.

Emplaſtrū.ſtri.n.s. dꝛ ab en qđ eſt in ⁊ pla
ſtes forma. eo ꝙ ſup formā morbi inducit
Pōt etiam dici implaſtrū.

Empos tis.ↄ.t.i. patiens emptor. Jteȝ em
pos pōt eſſe cōpoſitū ab en qđ eſt in ⁊ poti
quaſi nō potēs. cui adimit ptās. quaſi ad=
empta ptāte. i. imminutus.

Empticius.a.ū.i. emptus vł facił ad emen=
dum. Vñ ſui empticij dicebant illi q̄ i ſer=
uitutem emebant.

Emptoriuȝ.rij.n.s locus vbi emit. qđ et h
emptiriū dꝛ. Vñ Joſephus in.ix. Ad por
tum nauigare ad emptiria neq̄q̄ ꝓualuit.
Et dꝛ emptoriū vbicunqꝫ negociatiōes ex
ercent. Jnuenit etiam h emporiū. qđ deri
uatur ab empo grece. qđ latine dꝛ forū; vel
mercatū. Et dꝛ emporiū ꝓpe locꝰ iuxta ma
re vbi negociationes vel mercationes ex=
ercentur. Jnde emporicus. a. um. qđ perti
net ad emporium. Jnde emporica charta
dicitur quoddaȝ genus charte. quia in ea
merces inuoluunt cum ſit in ſcripturis mi
nus idonea.

Emulus.la.lū.i. diligens vł inuidus. vł ſe=
quax vel eiuſdem rei ſtudioſus.

Emunctoriū.rij.n.s.i. purgatoriū.ſ. ferruȝ
cū quo candelā emūgimus. ⁊ dꝛ ab emūgo
gis. Jñ etiā emunctꝰ. a. ū. vł emūxus. xa.
xū. i. purgatus Vñ Exo.xxv. Emūctoria
q̄ȝ ⁊ vbi ea q̄ emuncta ſunt extinguuntur.

Emunitas ſm Goff. in ſum. eſt libertas cō=
ceſſa eccleſijs vel eccleſiaſticis pſonis ⁊ re
bus alijs ad eas ſpectantibꝰ. Vł eſt p̄uile=
gium eccleſiaſtice libtatis vł pſonaꝝ vł re
rum ad eā ptinentiū. ⁊ dꝛ ab e. qđ eſt extra
⁊ munia. i. officia vel onera. a quibꝰ eccłie
ſunt immunes.

E ante N

Ena.i. vnitas.

Encauſtum.ti. dꝛ ab en. qđ eſt in. ⁊ cauſtos
quaſi muſtū. ſ. tinctura ſcribendi. Jdeȝ in=
cauſtum.

Encenia.nioꝝ. dicunt initiatōnes vł initia
ſiue noua feſta. ſicut dedicationes eccleſia
rum. ⁊ dꝛ ab en. quod eſt in. ⁊ cenon qđ eſt

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

nouũ. Vel dicunt illa dona vel fercla que
amicus infert alteri cauſa honoris vel re=
uerẽtie vel amoris. ⁊ ꝑcipue in ꝑncipio no
ui anni. Vñ. Eſt nouũ cenon ex hinc ence=
nia dicas.
Enchiridion.i.liber manual. ⁊ dr a chiros
qd eſt man9. ⁊ en qd eſt in. Itẽ enchiridiõ
dr inſtrm medicoꝝ ſic dictuȝ. qꝛ mãu aſtri
gat dum plura contineat ferramenta.
Encleſis.ſis.f.t.i.iclinatõ. ⁊ dr ab en ⁊ cleo
qd eſt inclinare. Inde encleticus.a.ũ.i.in=
clinatiu9. vt encletica coniunctio dicit illa
q̃ iuclinat ſe ſub accentu ꝑcedentis dictio=
nis.remittendo ſuũ accentum in illa ⁊ icli=
nat accentuȝ illius ſupra ſe. vt q̃ſi ſub accẽ
tu illi9 ꝓferat.
Endecas.adis.f.t.i.vndecim. ⁊ dr ab ena.
qd eſt vnitas ⁊ deca.
Endecaſyllabus.a.ũ.i. vndecim ſyllabarũ
Endelicia.cie.f.p.fuit mater ſiches.i.aie. ⁊
interꝑtat intima etas vel abſoluta ꝑfectõ
Vel endelicia ſm Calcidiũ ꝑfecta etas.qi
endos lechia.i.intima etas ſm Ariſtotelẽ
abſoluta ꝑfectio. ſm Platonem.aia mun
di.
Endiadis eſt cũ duo adiungũt ſubſtãtiua.
⁊ alteꝝ reſoluit in adiectiuũ. vt Arma vi=
rumq cano:i.armatũ viꝝ
Endogenia.i.natura. Iñ endogenic9.a.ũ.
id eſt natural. ⁊ endogenice adu.
Endor grece aries latine
Endromis vel endromides.i. veſtl villoſa
de arietinis pellib9 facta. qua induebant
rhomani ꝯtra frigus. ⁊ dr ab endor.qd eſt
aries. Vl endromis dr duplex veſtis. du=
plex palliũ forte ⁊ villoſum ⁊ hyemale.
Eneades.de.m.g.i.filius vel nepos Enee.
⁊ etiã q̃cunq deſcenderũt ab Enea dicũt
eneades. vt rhomani. ⁊ inde ſubtracta de
ſyllaba dr hec eneas.eneadis filia vl neptl
enee. Item inuenitur h eneus.enei. ⁊ inde
hec enides.de. ⁊ ſubtracta de. ſyllaba. ab
eo quod deberet dici eneides fit hic eneis.
dis.i.filia vel neptis enei Sed iam hoc no
mie magl vtimur ꝓ hiſtoria facta de enea
Et cor.pe.eneades. Vñ liber Virgilij ſici
titulat. Incipit eneis Virgilij. ⁊ corri.pe.
eneidis.gtũs de eneis.huius eneidis. vel
eneidos
Eneator.toris.i.cornicen.cornicrepa.lyri=
cen.lyricinator.ſ.ere canens. vel in eneis
inſtrumentl canens
Energia eſt vis ⁊ efficacia effect9. Vñ Hie=
rony m9 in epl̃a ad Paulinum. Habet ne=
ſcio q̃d latentis energie viue vocl act9 ⁊c.
Energia etiã dr agilitas. ⁊ rerum geſtarũ.
aut q̃ſi geſtaꝝ ſub oculis inductio. Dicit
etiã animi anxietas. Vñ Fulgentius. De
mones ꝑ energiã nõ credim9 illabi aie. Et
nõ ꝙ iuenit inergumin9 ⁊ inergia ſcriptuȝ
ꝑ in. ⁊ idem valet. qꝛ tantuȝ valet en apud
grecos quantũ in apd latinos. Vñ hmõi
noia greca ſiue notha q̃ ꝑdictã ꝑpoſitioneȝ
hñt in ſui cõpoſitione pñt ſcribi ⁊ ſcribunt
indifferent modo ꝑ en. mõ ꝑ in. vt encau=
ſtum ⁊ incauſtum. enthymema ⁊ inthyme
ma. emplaſtrum ⁊ implaſtrũ. energumin9
⁊ inerguminus. ⁊ ſic de ſimilibus. Vl dici
tur energia interior labor vel interior ope=
ratio. ab en qd eſt in. ⁊ erge qd eſt operatõ
vel labor.
Energumin9.i.demoniacus.a demone poſ
ſeſſus ⁊ vexatus. ⁊ dr ab en qd eſt in. ⁊ er=
ge quod eſt opus vel labor. ⁊ mene qd eſt
defectus vel luna q̃ſi inefficax. nõ laborãs
nõ operãs. ſed in ope deficiẽs. vel dr ener=
guminus. ab en.i.in. ⁊ erge labor. ⁊ mene
defectus. noys.i.mens. q̃ſi laborãs in cor=
pore. deficiens in mente
Eneruis.uis.ꝯ.t. ⁊ h ue.i.ſine neruis ſolu=
tus. debil. effeminat9. ab e. qd eſt ſine ⁊ ner
uis. q̃ſi ſine neruo.i. ꝟtute.
Engaddi.indecli. eſt locus vbi finit mare
mortuum. ⁊ interꝑtat hebraice fons.i. ba
ptiſmus vel oculus celi aut vituloꝝ
Enigma.matl.n.t.eſt ſmo figuratiu9 vl ob
ſcura locutio. ſiue ſimilitudo vl queſtio oc
culta vel obſcura. q̃ difficile intelligit niſi
apiat. vt illud Iudicl. De comedenti exi=
uit cib9 ⁊ de forti egreſſa eſt dulcedo. ſigni
ficans ex ore leonis fauum eſſe extractum.
Iñ h ⁊ hec enigmatiſta. ſte. qui vel que ob
ſcure ⁊ figuralit loquit. Et enigmatic9. ca
cũ.i. obſcurus ad exponendum vl q̃ ꝑ eni=
gmata loquitur.
Enixa.i.conata ad efficiendũ aliq̃d. vl par
tu liberata.
Ennoian.i.in mente.i. accidẽs qd dr eſſe in
mente. qꝛ nullo corporeo ſenſu comꝑhẽdi
tur. ſȝ ſolo intellectu mentis. Iñ ennoima
ticus.a.ũ.i.accidental. Vñ Iſid. acciden=
tales diffinitiones vocat ennoian vel en=
noimaticas. qꝛ nõ ſubſtantialia. ſȝ accidẽ=
talia declarant.
Ennos interꝑtat habitator vel ꝓfundum.
Ennoſigeus. dr ab ennos qd interꝑtat ha=
bitator. ⁊ ſigeũ. qd eſt q̃dã mõs iuxta troi=
am. vnde dictus eſt Neptunus ennoſige9

id eſt habitatoꝛ.ſigei illiꝰ ꝓmōtoꝛij in quo habebat tēplū iuxta troiā. Ul' ennoſigeus interp̄tat̄ ꝓfundū ſilentiū Ennos eñ̄ pro fundū d̄r. ſige ſilentiū vl' latibulū. ⁊ vocat̄ Neptunꝰ ſic a ꝓfunditate maris. ⁊ a ſilentio qđ eſt in ꝓfundo maris. Ul' ennoſigeꝰ d̄r ab ennoſ. qđ eſt habitatoꝛ ⁊ ſiche qđ eſt ꝓfundū. q̄ſi ennoſicheus. i. habitatoꝛ ꝓfū

Enoch interp̄tat̄ edificatio. Ip̄ius eñ̄ (di. noīe ciuitatē edificauit Cain filius Adam

Enodis. dis. ꝯ. t. ⁊ h̄ de. pe. ꝓđ. i. ſine nodo extra nodum

Enoꝛmis. mis. ꝯ. t. ⁊ h̄ me. i. defoꝛmis. turpis. inanis. grādis. irregularis. illitteratꝰ craſſus. ſine menſura vel foꝛma

Enos leticie locus interp̄tat̄.

Ens. entis. oīs. ge. pōt eſſe nomen vl' participiū de ſum. es. eſt.

Enſatꝰ. ta. tū. i. enſe armatꝰ. ⁊ d̄r ab enſis

Enſicium. cij. occiſio facta cum enſe. ⁊ dicit̄ ab enſis

Enſiculus. li. m. s. i. paruus enſis.

Enſifer. ra. rū. pe. coꝛ. q̄ fert enſem.

Enſis. ſis. m. t. i. ſpata. ⁊ d̄r a ſecando.

Enteria. rioꝝ. i. inteſtina

Entheca. ce. i. repoſite rei copioſa ſuba. q̄ſi in theca repoſita. Uel entheca. ce. i. peculium vel ꝓpꝛium. Iñ̄ enthecarius. ria. rium ⁊ h̄ enthecariꝰ rij. i. negociatoꝛ. pe. ꝓđ. eſt theca ſicut ⁊ apotheca.

Enthymema. n. t. eſt qđdā genꝰ argumētationis. ſ. feſtinata ꝯcluſio. ⁊ d̄r a Thymo. qđ eſt mens. ⁊ en. qđ eſt in. q̄ſi in mēte vnicum. q2 in enthymemate vnū ex vno infertur. Uel d̄r ab en ⁊ thymos. vl' thyme. qđ eſt mens. ⁊ monos vnum. q̄ſi in mēte vnū q2 vna ꝓpoſitio tacet̄ in mēte vel retinet̄. Enthymema aūt eſt ſyllogiſmꝰ impfectꝰ. id eſt oꝛo in q̄ non oībus ꝓpoſitionibꝰ aūpoſitis feſtinata infertur ꝯcluſio. vt Omne aīal currit. g̊ oīs hō currit. In hac argumentatione ſub intelligit̄ hec ꝓpoſitio oīs hō eſt aīal. ⁊ non apponit̄ ibi. q2 ſi apponeretur eſſet ſyllogiſmus.

Enuz. ni. n. s. d̄r ab es. Iñ̄ h̄ enulū. li. dimi. id ē paruum enum. ſ. caldarium.

E ante O

Eos. eoi. grece d̄r ſol vel oꝛiēs. vel pꝛimus ſplendoꝛ aeris clareſcentis q̄ auroꝛa dicit̄.

Eous. eoi. p̄mus equus ſol'. declinat̄ etiam adiectiue. eous. a. ū. i. oꝛiental' Et nō q2 ſol quattuoꝛ equos habere d̄r. ꝓpter quattuoꝛ ꝓpꝛietates q̄s in ſe h3 ⁊ oſtendit quotidie Nam de mane d̄r eous. i. oleos vl' rubeus q2 tunc eſt auroꝛa. Circa tertiam h̄o pallet q2 tunc aſcendit aera. ⁊ tunc d̄r echous. q2 tunc apparet in aera ſiluis ⁊ montibꝰ. In meridie d̄r pyrous. ⁊ tunc feruet ⁊ maxie circa hoꝛam nonā. Sed hoꝛa veſperoꝛum in occidente. ⁊ tunc d̄r phylogeus. q2 tunc apparet ſubire terram.

E ante P

Epacta eſt numerus inuariabil' datꝰ anno ad ſciendū q̄ta ſit luna in kalēdiſ cuiuſlibꝫ mēſis. ⁊ d̄r ab epi qđ eſt ſupꝛa. ⁊ aucta qđ eſt augmētū. i. exceſſus anni ſolaris ſupꝛa lunarem.

Epanalepſis vel epinalepſis eſt ſmonis in p̄ncipio v̄ſus poſiti eiuſdē in fine repetitio vel replicatio. vt Multa ſuꝑ p̄amo rogitans ſuꝑ Hectoꝛe multa.

Epar. n. t. eſt inteſtinū aīalis. ſ. iecoꝛ vl' ficatuꝫ. ⁊ d̄r ab epi qđ eſt ſupꝛa. eo q2 ſupꝛa poſitum ſit. Iñ̄ epaticꝰ. a. ū. pe. coꝛ. q̄ patit̄ in epate. Et facit gtūs epatis ꝑ t. penul. coꝛ. ſm̄ vſum. tñ̄ ſm̄ Hugu. facit epari vl' epatis.

Epatiarius. a. ū. qđ ꝑtinet ad epar. Unde Plautus. Cū te moꝛbus agitat epatiariꝰ.

Epentheſis eſt appoſitio ad mediā dictiōꝫ lr̄e vel ſyllabe. vt Reliq̄as danaū. ꝓ reliquas. ⁊ indupatoꝛ ꝓ imꝑatoꝛ.

Ephebia. bie. f. p. eſt p̄ma ꝑs adoleſcentie. ſm̄ Pap̄ Ephebia etiam d̄r iuuenum eminens pulcritudo. vel collectio ephebooꝛum ⁊ d̄r ab Ephebus. Et vt dicit Alexander. Quo ꝓſtant pueri locus eſt ephebia dictꝰ ⁊ ſic ponit̄ ꝓ ephebian.

Ephebian. fe. ge. eſt locꝰ ꝓſtitutiōis vbi iuuenes meretricabant̄ ⁊ ꝓſtituebāt̄. Unđ ij. Machab. iiij. Super hoc ꝓmittebat ⁊ alia centū q̄nq̄ginta ſi ꝑtāti eius ꝯcederet̄ gymnaſiū. ⁊ ephebian ſibi ꝯſtituere.

Ephebus. m. s. i. valde lucidus. ſ. iuuenis pulcer ⁊ imberbis. Iñ̄ ephebiolus. li. di. id ē paruus ephebus. Et pōt mobiliter declinari. ephebus. ba. bū. ⁊ ephebiolꝰ. la. lū pe. coꝛ. Sed ephebus ꝓđ. pe. Unde lucanus in tertio. Grandeuoſq2 ſenes mixti armauit ephebis.

Ephi q̄dā menſura eſt. ſ. triū modioꝛum

Ephimera. re. q̄dā piſcis q̄ vno die oꝛit̄ et in eodē moꝛit̄. Inde d̄r Ephimera. re. pe. coꝛ. febꝛis ſimplex ⁊ non moleſta. q̄ in vno die affligit hoīem. ⁊ eodem die perit. quaſi ſupꝛa diem nō excedens. q2 vltra vnum

Universitäts- und Landesbibliothek Düsseldorf

diē non ſolet durare. Et inde hec ephime-
ris.idis.gen⁹ eſt hiſtorię.ſ.vni⁹ diei dige-
ſtio.vel vnius diei regularis abbreuiatio
cōputatio.calculatio. Ephimeris etiaꝫ dꝛ
tabula manualis.vľ liber in quo quotidia
ni act⁹ ſcribi ſolent Et ſonat ephimerl apd
nos diurnum vel quotidianū. Nam qd la
tini dicunt diurnum.greci dicūt ephimeri
da. Vel ephimeris dꝛ ab epi.i.ſupꝛa.ꝛ mę
reo.es.qd eſt dolere. Jñ ephimeris.meri-
dis.dꝛ tabula vel liber in quibus vſurarij
ſcribunt denarios q̄s mutuo dāt ad pigne
ra q̄ recipiunt.ꝑ quod cognoſcūt ſi lucrāt
vel non. Et ſi damnificant dolēt ſuꝑ dam
no qd ipis creſcit.

Ephot indeclinabile.eſt veſtis ſacerdotaľ.
qd latine interp̄taꝛ ſuꝑindumentuꝫ. Erat
em̄ palliū ſuꝑhumerale. quo tota ſacerdo
talis ambitio tegebaꝛ. Et erant duo gene-
ra. vnū lineū ꝛ ſimplex.qd ſacerdotes ha-
bebant. Aliud ex diūſis colorib⁹ auro gem
miſq₃ ꝯtextū.hn̄s in vtroq₃ humero lapi-
des duos ſmaragdinos auro cōcluſos.in
q̄bus ſculpta erant noīa patriarcharuꝫ.q̄
olim pontifices vtebantur Unde. Veſtis
ephot ꝓꝑe dicaꝛ pontificalis Ex auro mū
do filo q̄ꝫ texta q̄terno.

Ephrata.tę.pe.coꝛre.ciuitas eſt q̄ dicta eſt
Bethleem.ꝛ nō debet vltima accentuari i
ephrata. Jnde ephratęus.tęa.tęū.penul.
ꝓducta.

Epi grece latine dꝛ ſupꝛa

Ephialtes eſt q̄dam ſpēs phantaſmatis.q̄
ꝯtingit in ſomnis.ꝛ dꝛ ab epi qd eſt ſupꝛa
ꝛ altes qd eſt p̄mens.quaſi ſupꝛa p̄mens.
qꝛ ſuo pōdere videꝛ ſuffocare ꝛ ḡuare doꝛ
mientem.

Epibata.tę.ꝯ.t.pe.coꝛ.gręce qd latine dici
tur laic⁹ vel ſuꝑueniēs.h̄ nihil negocij ha-
bet in naui.ſed naulo dato in alias terras
ire diſponit.ꝛ dꝛ ab epi qd eſt ſupꝛa.et ba-
ton qd eſt nauis.

Epicauſtoriū.rij.n.s.eſt inſtr̄m qd fit ſuper
ignē cauſa emittendi fumum.ꝛ dꝛ ab epi ꝛ
cauſtos qd eſt incenſum. Jtē epicauſtoriū
dꝛ locus vnguentoꝝ. vbi ſe vngebant ad
ignem.vel vbi vnguenta fiebant ad ignē.
Epicauſtorium etiā dꝛ locus diſcernendi
cauſas. Et in qualibet iſtarum ſignificatio
num accipiꝛ competenter in paſſione ſan-
cti Thomę.

Epicęnus.na.nū.pe.ꝓd.i.ſupꝛa cōe. Und
q̄dam noīa dicunꝛ epicęna. vt aq̄la

Epicyclus.cli.pe.ꝓd.i.paruus circul⁹ poſi
tus ſuꝑ maiorē circulū.ita vt epicycli cētꝝ
ſit in linea maioris circuli.

Epictaſis.ſis.f.t.eſt adiectio lr̄ę vel ſyllabę
ſuꝑ ſtatum dictionis.

Epicurus.ri.m.s.qdā gen⁹ ph̄oꝝ q̄ curā
ſuꝑ cutem corꝑis habebāt.ꝛ dꝛ ab epi ꝛ cu
ra uel cutis. Dicebant em̄ voluptateꝫ eſſe
ſummū bonū.ignorātes q̄ aliā eē volupta
tem p̄ter carnalem.dimiſſa aīa.tm̄ corpori
curam impendebāt. Jñ epicure⁹.rea.reū.
Vel epicurei dicti ſunt ab Epicuro q̄dam
philoſopho amatore voluptatis ꝛ vanita
tis.nō ſapientię quem ipi ph̄i porcū nomi
nauerunt.quaſi voluptatem.qui vanitatl
ꝛ voluptatis amatoꝛ.nō ſapiētię.ſummū
bonum voluptatē corꝑis aſſerebat cuius
traditiones epicurei ſequebanꝛ. Unde di
cebant deum ex prouidentia nichil agere.
Jn mundo oīa conſtare ex corporib⁹. Ani
mam nichil aliud eſſe q̄ corpus. Unde et
dixiſſe fertur. Non ero poſtq̄ mortu⁹ fue-
ro.

Epicus.ca.cū.i.laudabiľ.ꝛ d.ab epos.id ē
laus. Vñ Martialis. Epica vulgo lyrica
q₃ pagina ꝯſonaret. Vidꝛ tm̄ hęc epica po-
ni ꝓ dactylico. Dactyl⁹ em̄ inuent⁹ eſt ad
deſcribendū geſta heroū.ex q̄bus ꝯſecuti
ſunt laudem. Vel epicus dicitur ab e.ꝛ pe
de.i.proſaicus. Poteſt ergo ibi legi epica
id eſt ꝓſaica.

Epidioceſis fit cum ſupꝛadictū in melioreꝫ
partem corrigiꝛ.vt Jſte eſt certus amans
imo certioꝛ.imo certiſſimus.

Epidromus.mi.pe.coꝛ.eſt quoddam gen⁹
nauis.ꝛ dꝛ ab epi ꝛ dromos qd eſt nauis.
Et dꝛ epidromos vel epidromus veluꝫ ſe
cundę amplitudinis.ſ.ad puppim.

Epiphora.rę.pe.coꝛ.i.lippitudo oculoꝛuꝫ
qn̄.ſ.pellicula ſuꝑduciꝛ oculo.ꝛ dꝛ ab epi
qd eſt ſupꝛa.ꝛ phoros qd eſt ferre

Epigrāma.tis.n.t.i.ſuꝑſcriptio.ſ.titulus.
vel bꝛeuis annotatio coꝝ q̄ diffuſius dicū-
tur in ſequenti ope.ꝛ dꝛ ab epi qd ē ſupꝛa.
ꝛ gramma qd eſt linea vel lr̄a. Etiam epi-
gramma dꝛ illa ſuꝑſcriptō q̄ ſuꝑponitur ti
tulo.ſ.epithauiū.vel q̄ ſuperponiꝛ imagi-
ni alicui⁹.ad ſignandum cuius imago ſit.
vel ad ſignandū aliquā ꝓꝑetateꝫ illl⁹ cui⁹
imago eſt.et ꝓducit penul. Unde Theo-
dolus. Gręcoꝝ p̄mus veſtigat grammata
Cadmus.

Epigrus.gri.maſ.ge.i.clauus quo ligno li
gnum adhęret Et dicitur ab epi.qd eſt ſu-
pra.ꝛ agros qd eſt tractus.qꝛ ſuꝑtrahiꝛ

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

Epilema.mat͛.i.emplaſtrū.⁊ dͬ ab epi.⁊ le
ma vl͛lemos qđ eſt vorago.qꝛ ſuꝑ lema.i.
vulneris vel vlceris vozagine ponaꝛ.

Epilenſia.ſie.eſt ꝗdaꝫ paſſio ſic dicta.quia
mentē app̄hendēs pariꝛ ⁊ corp⁹ poſſideat
Greci em̄ app̄henſionē epilenſiam vocāt.
Hec paſſio diciꝛ caduca.⁊ alias lunatio.⁊
mozbus comitial͛.qꝛ apud gentiles cuꝫ co
mitioꝝ dies cuidam accidiſſet comitia di-
mittebanꝛ.Cui tanta vis eſt vt hō valens
cōcidat ⁊ ſpumet.Hos vulgus lunaticos
vocat.eo ꝙ ſꝑ lunę curſuꝫ ꝯtingat eis.Jn̄
epilenſiacus.ca.cū.ꝗ talē infirmitatē pati-
tur.Et epilētic⁹.ca.cū.pe.coz.in eodē ſēſu

Epilogus.ga.gū.idem eſt qđ reuolutio.vl͛
ſuꝑlocutio alicui⁹ rei vel ſupꝛadictozū bꝛe
uis recapitulatio.

Epimelas dͬ cū in cādida gēma ſupernigre
ſcit coloz.Vn̄ ⁊ nomen accepit ab epi ⁊ me
lon quod eſt nigrū

Epimenia.nioꝝ.plural͛ numeri.i.expenſę
vl͛exenia vl͛tributa ꝗ danꝛ ꝑ ſingulos mē
ſes poſt defectū lunę.i.poſt nouilunium.

Epimone eſt tropus in theologia qn̄ dictio
repetiꝛ ad maiozē certitudinē vl͛ deſiderij
exp̄ſſionēꝫ.vt Amen amen dico vob.Alij
dicūt ꝙ epimone fit qn̄ dictio nō tota repe
titur.ſed p̄ncipiū ⁊ finis variaꝛ.vt Expe-
ctās expectaui dn̄m.Canēs canebat.Lau
dans laudabo.

Epinichia.oꝝ.dͬ feſtiuitas ⁊ grārumactio
ꝓ victoria ꝑhabita.Vn̄.ij.Macha.viij.
dͬ.Et cum epinichia agerēꝛ hieroſolimis
⁊ dͬ ab epi qđ eſt ſupꝛa.⁊ nichos qđ eſt vi-
ctozia.

Epinirion ſicut dicit gloſa interlinearis.j.
Paral͛.xv.Jn citharis ꝓ octaua canebāt
epinirion ⁊c̄.⁊ interp̄taꝛ victozi deo triū-
phus ⁊ palma.Alia lr̄a dicit epinichiō qđ
(vt dicunt)interp̄taꝛ victozi deo palma.
vel victozis dei triumphus.

Epiphania.nię.f.p.i.ſuꝑna apparitō.⁊ dͬ
ab epi qđ eſt ſupꝛa.⁊ phania qđ eſt appari
tio.Vel dͬ ab epi ⁊ phone ſonus.Jū Epi
phania quāſi ſuꝑnus ſonus.vel diuinus
ſonus.qꝛ eo die vox patris ſonuit de cęlo.
Hic eſt filius meus dilectus.Vel plenius
⁊ clarius ſic pōt dici.Epiphania ꝗdrupli-
ci vocabulo nuncupaꝛ.ſm quod quadru-
plici miraculo iſta dies decozaꝛ.Hoc eniꝫ
nota die magi chꝛiſtū adozant.Cum em̄ chꝛiſt⁹
eſſet tredecim dieꝝ.magi ad eum ſtella du
ce venerunt.⁊ inde ꝓp̄e dͬ epiphania.ab
epi quod eſt ſupꝛa.⁊ phanos qđ eſt appa-
ritio.Eadem etiam die reuolutis viginti-
nouem annis ⁊ tredecim diebus in iozda-
ne baptiſatus eſt.⁊ ob h̄ vocaꝛ Theopha
nia.a theos qđ eſt deus ⁊ phanos appari-
tio vel phanos ſonus.qꝛ deus trinitas tūc
apparuit.pater in voce.filius in carne.ſpi
ritus ſanctus in columbę ſpecie.Jp̄o iterū
die anno reuoluto.cū eſſet chꝛiſtus anno-
rum triginta ⁊ tredecim dieꝝ.aquā i vinū
mutauit in nuptijs.⁊ ideo vocaꝛ bethpha
nia a beth qđ eſt domus ⁊ phanos appari
tio.qꝛ miraculo facto in domo veruſ deus
apparuit.Jp̄a inſuꝑ die.reuoluto ā̄no.cū
eſſet chꝛiſtus annoꝝ trigintauni⁹ ⁊ trede/
cim dieꝝ.ſatiauit ꝗnqꝫ milia hoīm de qui-
qꝫ panibus.ſicut dicit Beda.Et ob h̄ vo-
catur phagiphania a phage vl͛phagin qđ
eſt bucca vel manducare.⁊ phanos appa-
ritio.

Epiphia.oꝝ.pl͛is nu.ge.neu.ſunt oznamē-
ta equoꝝ vt frena vel pectozalia.Vn̄ Oza
tius.Optat epiphia bos piger.optat ara-
re caballus.Jn̄ epiphiare.i.equuꝫ totaliꝛ
oznare.

Epirhediū.dij.n.s.⁊ epirhedia in pl͛i dicū
tur ꝓp̄e parua ⁊ minoza vehicula

Epiſcopus.pi.i.ꝑſul.⁊ dͬ ab epi qđ eſt ſu-
pra ⁊ ſcopim qđ eſt intendere vel ſpecula-
ri.q̄ſi ſuꝑſpeculatoꝛ ⁊ ſupintendēs curam
ſubditoꝝ gerēs.Vel dͬ ab epi ⁊ copos qđ
eſt laboꝛ.q̄ſi ſuꝑlaboꝛans.ſ.ſuꝑ gregē ſuū
⁊ eſt nomen operis ⁊ oneris.vt Pap̄.diċ
ſm illud apl͛i.Qui epiſcopatum deſiderat
bonū opus deſiderat.ſed nūc magis vidͬ
honozis ꝗ̄ oneris.Jnde h̄ ⁊ hęc ep̄alis et
h̄ le.⁊ aduerbiū epiſcopaliꝛ.⁊ h̄ epiſcopa-
tus.us.ui.⁊ h̄ epiſcopiū pij.i.dignitas vl͛
officiū epiſcopi.

Epiſynnallępha.f.p.i.ꝯcurſus duaꝝ voca
lium in eadē ſyllaba ⁊ in eadem dictiōe po
ſitarū cum colliſione vtriuſqꝫ.Hęc alio no
mine dͬ ſynęreſis ſm quoſdam.Vn̄ dicit
Pap̄.Epiſynallępha vel ſynęreſis eſt cō-
glutinatio duaꝝ ſyllabaꝝ in vnam.vt Ne
ri ꝓ nerei.

Epiſtiliū.n.s.eſt capitellū qđ ſuꝑponiꝛ co-
lumnę.⁊ dͬ ab epi ⁊ ſtilus.qꝛ ſuꝑponiꝛ ſti
lo colūnę.Vn̄ epiſtilia dicunꝛ q̄ſi ſuper ſti
los.i.ſuꝑ colūnas.Et nō ꝙ tres ſunt ꝑtes
colūnę.ſ.baſis.i.fundamentuꝫ.ſtilus.ſ.il-
lud rectū qđ ſuꝑ baſim erigiꝛ.Epiſtilium
ꝟo dͬ illud qđ ſtilo ſuꝑponiꝛ.

Epiſtola.f.p.eſt legatio litteral͛ abſenti per
ſonę vel abſentibus mittentis plene ſigñs

voluntatē. ⁊ dr̄ ab epi ⁊ ſtolon. qđ eſt miſſio. quaſi ſupra miſſio. q: ſupra intentionē mittentis gerit officiū nūcij. vł q: ep̄la i dignitate p̄eminet ſimplici miſſioni Jnđ epiſtolaris. ꝯ. t. ⁊ h̄ re. qđ eſt epiſtolę. vel qđ pertinet ad epiſtolam. Et hoc epiſtolare. ris. ⁊ hoc epiſtolarium. id eſt liber epiſtolarum.

Epithauiū. uij. n. s. eſt ſcriptura ſiue titulꝰ in lapidibus ſepulcroꝝ ſcriptꝰ. ⁊ dr̄ ab epi ⁊ taphos qđ eſt tumulū vel ſepulcrū.

Epithalamiū. mij. i. cantꝰ q̄ fit ſup thalamū id eſt ſup ſpōſum vel ſpōſam. Jn̄ epithalamius. mia. miū. ſm̄ Hugł. Pap̄ dic̄. Epithalamia ſunt carmina nuptiaꝝ. q̄ decātātur a ſcholaſticis in honorem ſpōſi ⁊ ſpōſę Hoc p̄mum Salomon ędidit in laudē chriſti ⁊ eccleſię. ex quo gentiles epithalamiū ſibi vendicauerunt. Vn̄ Hieronymꝰ i epiſtola ad Paulinum ca. vij. Salomon pacificus ⁊ amabilis. domini mores corrigit. naturam docet. eccleſiam iungit ⁊ chriſtū. ſanctarum nuptiarum dulce canit epithalamium.

Epithematicus. ca. cū. i. ſuppoſitus vel appoſitꝰ Vn̄ Jp̄e ip̄a ip̄m dr̄ epithemateto. id ē appoſitiuū. q: apponit̄. i. iūgit̄ cū prima ⁊ ſecunda ⁊ tertia pſonis. vt Jp̄e lego ip̄e legis. ip̄e legit.

Epithetū. ti. eſt adiectiuuꝫ qđlibet. ⁊ dr̄ ab epi ⁊ theſis. q: ſupponit̄. Sed p̄p̄e epithetum dr̄ illud adiectiuū qđ cōuenit omni rei alicuiꝰ maneriei ſed nō ſoli. vt cygni ē epithetū albus ⁊ corui niger. Jtē epithetū dr̄ accidēs qđ eſt p̄p̄um. ſed differunt. q: epithetum eſt qđ ꝯuenit omni rei alicuiꝰ maneriei ſed nō ſoli. vt eſſe nigrū cōuenit coruo. ſed nō ſoli. Prop̄um vo omnibꝰ vniꝰ maneriei rebus ⁊ ſolis cōuenit. Jn̄ epitheton dr̄ q̄dam figura cū tale accidens vel adiectiuū addit̄ tali rei immediate.

Epitoma. tis. n. t. vł epitome. mes. i. abbreuiatio ſmonis. ⁊ dr̄ ab epi ⁊ tomus vel tomos diuiſio. p̄ciſio. quaſi pſectio ſmonis. Vn̄ Hiero. dicit in ep̄la ad Paulinū Paralipomenon liber inſtrumenti veterł epitome tantus ac talis eſt ⁊c̄. Dicit̄ aūt epitomia abbreuiatio veteris teſtamēti qđ dicitur inſtr̄m. q: inſtituit in doctrina fidei ⁊ moꝝ. ⁊ ponit̄ h̄ abſolute p abbreuiatione q: breuit̄ tangit p̄miſſa. Jn̄ epitomaticus. ca. cū. i. breuiter dicens vel dictus.

Epithymū. mi. i. flos thymi. ⁊ eſt tymbrę ſimil̄. ⁊ dr̄ ab epy ⁊ thymū qđ eſt flos. q̄a ſolet ſupponi a medicis alijs adiutorijs p̄cedentibus. Jn̄ epithymicus. ca. cū. i. concupiſcibile. Et epithymū etiā dr̄ thuribuluꝫ quod alio nomie dr̄ thymiamaterium. a ſuperpoſitione thymioꝝ. qđ alio noīe dicit̄ thuricremulū. Vnđ dr̄. Pone thymiama in thuricremulo.

Epilenſis eſt eiuſdem v̄bi in eodem v̄ſu ſine aliqua dilatione cōgeminatio. vt Me me. Jtem Conſurge conſurge.

Epitrophiū. n. s. eſt domus in q̄ alunt̄ pauperes infantes.

Epos grece. latine dr̄ laus.

Epto. onis. i. memoria.

Epudoratus. a. ū. i. extra pudorem poſitꝰ.

Epudorus. a. ū. i. extra pudorē. i. verecundiam impudens. ⁊ dr̄ ab e. ⁊ pudorꝰ qđ eſt pudore plenus.

Epulū. li. n. g. in ſingulari. ⁊ hę epulę. arū. in pł̄ali ē heteroclitū genere ⁊ declinatiōe. dr̄ quaſi opulū ab opulentia rex Et dr̄ ſm̄ quoſdam epulū p corporali. ſed epulę. aꝝ p ſpūali. i. p refectione ſcientię vel v̄tutis Vnde Plato in Thi. Veniſtis ad epulas heſternas.

Epulonus. ni. m. s. i. gluto. epulis deditus q̄ alit̄ dr̄ hic epulo. onis Vn̄ Augꝰ. de ciuitate dei. Epulones etiā deos Jouis paraſitos eſſe dixerunt.

Epulus. i. lux.

E ante Q

Equabil̄. lis. ꝯ. t. ⁊ h̄ le. ⁊ p ſyncopā h̄ ⁊ hec equał. ⁊ h̄ le. i. ſimilis in qualitate. ⁊ dr̄ ab equo ęquas. Jn̄ hęc ęqualitas. tatis. ⁊ ęq̄liter. ⁊ p compoſitionem inęquabilis vł inequalis. inęquale. inęqualitas. inęqualit̄. inęquabilitas. inęquabilit̄.

Ęquanimis. ꝯ. t. ⁊ h̄ me. ⁊ ęquanimꝰ. a. ū. i. ęqui ⁊ patientis animi. Jnde ēq̄nimitas. tatis. i. animi ęquitas ⁊ patientia

Equarius. rij. i. cuſtos equoꝝ. ⁊ dr̄ ab equꝰ equi. Jn̄ etiā equaria. rię.

Eques. eq̄tis. cōis. t. i. miles. Jn̄ hęc eq̄tiſſa fęmina equitās. ⁊ cor. e. ſicut equus ſubſtantiuū. Vn̄ q̄dam. Et mō vadit eques q̄ ſolet ire pedes.

Equeſter. ꝯ. t. vel equeſtris ⁊ hoc equeſtre vel potius ſm̄ modernos h̄ equeſter. hęc tris. ⁊ h̄ tre. qui vadit in equo. ⁊ dicit̄ ab equus equi. Vnde. ij. Machabeoruꝫ. xj. Apparuit precedens eos equeſter. Equeſter etiam ſcđm Papiam ſumitur pro illo qui in certaminibus medius infueit. p

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

quem vtraqꝫ ꝑs ęquam fidem ſectat̃. ⁊ tūc videt̃ dici ab equus. ęqua. ęquum.

Equeſtris etiā dignitas erat in his q̄ romā cuſtodiebāt. Nam ⁊ hi habent̃ ꝓ abſentibus reipublicę cā. Et dicit Accurſ. Ꝙ aliq̄ erant ꝑſidentes. quia ſimplex militia non erat dignitas.

Ęquidiū. dij. idem eſt ꝙ ęq̄noctiū. q̄ſi ęquitas diez cū noctibꝰ. Jn̄ h̄ ⁊ hęc ęq̄dialis. ⁊ h̄ le. i. ęq̄noctialis.

Equiferꝰ. ri. m. s. pe. coꝛ. i. ferꝰ equꝰ ⁊ ſilueſtris. ⁊ dᷓ ab equus ⁊ ferus

Ęq̄manus. na. nū. q̄ equalit̃ vtraqꝫ māu ad gladiū vel ad aliud tenendū vtit̃. ⁊ dᷓ ab ęquus ⁊ manus.

Ęq̄noctiū. tij. i. ęqualitas noctiū cū diebus ⁊ fit bis in anno. ſ. in feſto ſanctę crucis. et idibus martij. Vn̄ Ęqua crucis feſtū dat tꝑa martis ⁊ idus. Jtē ęq̄noctium ē maxima diei artificialis ⁊ noctis adęq̄tio. Jnd̄ h̄ ⁊ hęc ęquinoctial̃. ⁊ h̄ le. ⁊ h̄ ęquinoctialis. tam ꝓ paralello q̄ꝫ ꝓ coluro in quo fit ęquinoctium.

Equiricia. cię. vel equiria eſt armentū eq̄ꝛū vel vaccaꝝ. ⁊ dᷓ ab equus

Eq̄ſtatiū. ſtatij. n. s. i. ſtabulū vbi equi ſtāt. ⁊ dᷓ ab equus ⁊ ſto. ſtas.

Ęq̄tania. nię. q̄dā terra. ⁊ dᷓ ab ęq̄tate aquę cuiuſdā fluuij. qꝛ fere eā cingit. vel ꝑ ꝯtrarium. qꝛ oblique eam cingit. vel dᷓ ab aq̄. Jn̄ ęq̄tanicus. ca. cum. pe. coꝛ̃. de illa terra exiſtens.

Equitatus. us. ui. i. actꝰ eq̄tandi. vl̃ m̃ltitudo eq̄tum. Vn̄ in Cantˡ. Equitatui i curribus Pharaonis aſſimilaui te.

Ęquiuocꝰ. ca. cū. qđ vna voce plura ſignificat. Et deſcribit̃ ſic. Ęquiuoca ſunt quoꝝ ſolū nomē eſt cōe ⁊ ſm̄ illud nomē ratō ſbſtantię eſt diuerſa. vt cū aīal ſignificet aīal veꝝ ⁊ aīal pictū. nomen eſt eis cōe ſoluꝫ et ratio ſubē vtriuſqꝫ ſm̄ illud nomē eſt diūſa. Dicimus em̄ de leoue picto in pariete. Ecce terribile aīal. ⁊ de aīali viuo qđ eſt leo idez dicimus ęquiuocando h̄ nomē aīmal ad vtrunqꝫ. Jtem ęq̄uocatio ſic deſcribit̃. Eſt eiuſdem dictiōis diuerſa intentio ſiue ſig̃tio. Vel ſm̄ alios. Ęquiuocatio eſt cuꝫ diuerſę rerum rationes in eodem noīe ſimpliciter vniunt̃.

Ęquoꝛ. oꝛis. n. t. i. mare tranquillū. ⁊ dᷓ ab ęq̄litate. Vn̄. Cum fremit eſſe fretuꝫ mare dicas cū ſit amaꝝ. Pontus ponte caret. ſꝫ ab ęquo dᷓ ęquoꝛ.

Equuleus. lei. m. s. ꝓ quodā toꝛmēto facto ad modū equi ſm̄ Hugˡ. Papias vō dic̃. Equulus vel equuleuſ. dimi. ab equus. i. paruus equus. vel genus toꝛmenti.

Equus. qui. m. s. i. caballus. ⁊ dᷓ ab ęquus ęqua. ęquum. eo ꝙ ęque currat. Vel dᷓ ab ęquo. as. qꝛ olim qn̄ equi q̄drigis iūgebātur ęquabant̃. Jn̄ equa equę. fęmina equi ⁊ equinꝰ. na. nū. pe. ꝓ. i. res eq̄ vl̃ ad equū ꝑtinens. Et ſcribit̃ ꝑ e. ſolā. ⁊ coꝛri. ꝑmam Sed ęquus. a. ū. ſcribit̃ ꝑ ae. diphthōgū. ⁊ ꝓducit ꝑmam. Vn̄. Non eſt dignus eq̄. cui charioꝛ eſt equus ęquo. Miles pūgit equum ſed iudex iudicat ęquū. Et nota ꝙ nomina equoꝝ ⁊ genera ſunt diuerſa. ⁊ diuerſis de cauſis impoſita. Equus nāqꝫ eſt generale nomen oīm equoꝝ. Caballus dᷓ quaſi cauallus. qꝛ pede cauat terrā. vel q̄a pedem hꝫ cauum vt dextrarius. Vl̃ cabo dᷓ equus caſtratꝰ. quaſi cauo. inde caballus. quaſi dimi. i. vilis equus. Dextrariꝰ dᷓ quia ꝑ dextram ducitur. Palefredꝰ dᷓ a paſſu ⁊ leni ⁊ freno ⁊ ducendo. quia leni paſſu ꝑ frenum ducit̃. ⁊ idem dᷓ gradariꝰ a gradu. ⁊ dᷓ ſic. Gradarius eſt equꝰ moll̃ inceſſus ſine ſuccuſſura incedens. Jteꝫ poteſt dici mānus. quia manu nitat̃ ⁊ ducat̃ vel qꝛ manſuetudine manū ſequit̃. Veredus dᷓ equus q̄ vehit rhedam. Badiꝰ dicitur equus quaſi vadius. a vado. is. qꝛ foꝛtius vadit inter cętera animalia. Jpe ē etiam ſpadix. quem frenaticuꝫ vocant. Et dᷓ ſpadix a coloꝛe palmę. quam ſiculi ſpadicā vocant. ⁊ eſt glaucus qui quaſi pictos habet oculos. ⁊ quodam ſplendoꝛe perfuſos Nam glacum album gręci dicunt. Et ſcias ꝙ equi non coeunt cum matribus. ſicut nec cameli

Ęquus. ęqua. ęquū. i. rectus. iuſtus Et differt a iuſto. qꝛ iuſtus ex lege eſt q̄ſi ius cuſtodiens. Ęquus ęqua ęquum ex natura. Jn̄ ęq̄tas. tatˡ. ⁊ eſt ꝯueniētia reꝝ q̄ cūcta coęquiparat. ⁊ in paribꝰ ratiōibꝰ paria iura vel iudicia deſiderat. vt. C. ad. l. falci. l. fi. verbigratia. Mutuaſti mihi centuꝫ aureos mutuo. modo ęquū eſt vt iſti numerationi conueniat ſolutio ſm̄ eandē q̄litatem ⁊ quantitatē. vt. ff. ſi cer. pe. l. mutuū. Jtem dedi tibi domū centū aureoꝛum dignum. ęquum ⁊ iuſtū eſt vt ſm̄ eandē quātitatem damnum tibi reſartiā. Eq̄tas etiā dᷓ quędam mitigatio temperās iuris ſcripti rigoꝛem.

E ante R

Universitäts- und Landesbibliothek Düsseldorf

Era.erę.f.p.i.pecũia ſiue mõeta.⁊ dr̃ ab ęs
Eramentũ.ti.n.s.eſt inſtrm̃ de ęre.ſic ferra
mentũ de ferro.⁊ dr̃ ab ęs
Erarius.rij.m.s.i.monetarius.⁊ hęc ęraria
id ẽ monetaria.vł ęrarius ſiue ęraria dr̃ qui
cũq; vel q̃cũq; opatr̃ in ęre.Itẽ ęrarius.ria.
riũ.qđ ad ęs vel ad ęram ꝑtinet.
Eregione.i.ex oppoſito.ſicut vna regio op
ponitr̃ alij.vt ꝯtra eam diſtinguitr̃.⁊ ẽ q̃dã
irregularis vocum congeries potius q̃z com
poſitio.
Ereus.a.ũ.⁊ ęneus.a.ũ.in eodem ſenſu.ſ.
qđ cõſtat ex ęre.
Ergaſteriũ.rij.n.s.eſt locus vbi aliqđ opus
fit.⁊ dr̃ ab erge qđ eſt opus.⁊ ſteriõ qđ eſt
ſtatio.q̃ſi oparia ſtatio.Et ergaſteriuz dr̃
magiſterium qđ fit in tali loco.
Ergaſtulũ.li.n.s.i.carcer ruſticus ⁊ locus
damnatoꝝ.ſ.ad quẽ rei ligati mittebãtr̃ et
ibi opabantr̃ ſibi iniuncta.Vñ Exo.vj.de
ergaſtulo ęgyptioꝝ dr̃.Inuenitr̃ etiã qñq;
ꝓ carcere corpis in quo aĩa in hac vita te-
netur q̃ſi incarcerata.Itẽ ergaſtula dicũtr̃
vincula ⁊ cõpedes q̃bus illi q̃ erãt in erga
ſtulis ligabantr̃.Vñ Lucanus in.v.Vt ꝑ-
mum fortuna redit ſeruilia ſoluit.Agmina
conflato ſeuas ergaſtulo ferro exacuẽ Pa
pias vero dicit.Ergaſtulũ carcer vel locus
vbi damnati marmora ſecant aut aliquid
operantr̃.Item ergaſtulũ durum opus ali
quod dicitur.
Ergata.tę.ꝯ.p.i.operator vel vicinus.
Erga grece latine dr̃ opus.
Erica.cę.f.p.dr̃ al Vro q̃ſi vrica.q; ignee
ſit ꝟtutis.
Ericanus.a.ũ.pe.cor.q̃ canit cũ ęre.⁊ dicitr̃
ab ęs ęris.⁊ cano.Idem dr̃ ęriſonus
Ericius vel iricius eſt aĩal ſpinis ſuis coop
tum.⁊ dr̃ ab erigo.is.q; erigit ſe qñ ſpinis
claudit.q̃bus vndiq; ꝓtectus eſt cõtra inſi-
dias.Nam ſtati cuz aliq̃d ꝑſenſerit ꝑus ſe
ſurrigit.⁊ in globum ꝯuerſus ſe in ſua re-
colligit arma.Huius q̃dam prudentia eſt
q; vitẽ aſcendit ⁊ vuã exacinat vt acini ca
dant ſuꝑ terram.tũc ſpinis ſuis volutat ſe
ſuꝑ illos ita vt acini figantr̃ in ſpinis ſuis ⁊
ſic portat eſcã filijs ſuis Idẽ aĩal ẽ erinacius
⁊ irinacius.Quidã tñ dicunt q; ſunt diuer-
ſa aĩalia Dicũt eñ q; erinacij ſunt aĩmalia
de cauĩnis petraꝝ aggregatim ꝓcedentia.
Erinacius figurã porcelli lactantl hz.ſz de
foris ſpinoſus eſt.
Eridanus.i.padus.
Erinnys.nys.vel dis.i.furia infernalr̃.⁊ dr̃
ab eris grece qđ latine dr̃ lis.q̃ſi ad litẽ et
diſcordiam nata.⁊ ꝓdu.ri.Vnde q̃dam.
Ergeq; notat litem.ſignat erinnys idem.
Eripes.dis.ge.ois.qui hz pedes ęreos.et
dr̃ ab ęs ⁊ pes.
Eris grece.latine dr̃ lis.Itẽ eris eſt verbuz
futuꝝ indicatiui de ſum es eſt.⁊ cor.ꝑmaz
Itẽ ęris eſt gtũs huius nois ęs.⁊ ꝓđ.ꝑmã.
Vñ q̃daz.Verbum fiet eris.gtũs dr̃ ęris.
Eriſonus.na.nũ.pe.cor.q̃ ſonat cũ ęre.⁊ dr̃
ab ęs.⁊ ſono.nas.Idẽ ⁊ ęricanus.
Erpica.cę.f.p.inſtrm̃ ruſticoꝝ ad terendaſ
glebas.⁊ trahitr̃ a bobus.⁊ dr̃ erpica q̃ſi ar-
pica.ab arpe qđ eſt rape.Vel q̃ſi arapeta.
id ẽ arata petẽs.ꝑus ei terra aratr̃ ⁊ poſtea
erpicatr̃.Iñ erpicarius.q̃ erpicã facit vł tra-
hit.⁊ põt adiectiue declinari erpicarius.a.
ũ.Inde ⁊ eripico.as.
Erro.onis.m.t.i.q̃libet vagus ⁊ inſtabilis
⁊ dr̃ ab erro.as.Vñ Oratius in ſmonibus.
Teq; ipm vitas fugitiuus ⁊ erro.Vł erro
eſt puſillus fugitiuus.q̃ nõ q̃dem fugit.ſz
ex ꝯſuetudine quadã aberrare ſolet.⁊ fre-
quentr̃ ſine cauſa vagatr̃ tꝑibuſq; in rebus
nugatorijs ꝯſumptis.tadẽ licet ſero redit
ad domũ.vt.l.ſi q̃s ſit fugitiuus.§.errorẽ
ff.de ędi.edic.
Error eſt qñ aliq̃d alitr̃ ꝯtingit.vel aliud eſt
q̃z creditr̃ vel putatr̃.
Error calculi eſt error cõputationis.vetes
eñ cõputabant ꝑ lapillos q̃ calculi voca/
bantr̃.ꝓ eo q; pedibus aliqñ calcantr̃.
Error intolerabił eſt error a iure reprobatus
Eruca.cę.f.p.eſt modicus ꝟmis frondiuz.
⁊ dr̃ ab erodo.dis.q̃ſi eroda.Itẽ eruca eſt
q̃dã herba.⁊ tunc dr̃ ab vro.is.quaſi vri-
ca.eo q; ignee ſit ꝟtutis.⁊ in cibo ſępe ſum
pta veneris incendiũ ſępe moueat.⁊ corrĩ.
pe.Vñ Ouid.Nõ te minus erucas iubeo
vitare ſolaces.
Erugo.ginis.i.ſanguiſuga.Item erugo vi
tiũ rodens ferꝝ ⁊ ſegetes.⁊ naſcitr̃ hęc cor
ruptio ex minutiſſima pluuia circa feſtum
ſancti Io annis.Et ponitr̃ ſępe pro amore
pecunię.⁊ dr̃ ab erodo.eo q; erodat.Vł dr̃
ab ęs ęrl.⁊ ſm h eſt ꝓpe ęris Vñ dr̃ erugo
quaſi ęris rubigo.ſicut ferrugo ferri rubi-
go Iñ erugineus.nea.neũ.i.de erugie exñs
⁊ eruginoſus.ſa.ſum.i.erugine plenus.⁊ ꝓ
du.ru.Vñ Matthei.vj.Vbi nec erugo
nec tinea demolitr̃.
Erũna.nę.f.p.i.miſeria.inopia.calamitas
⁊ dr̃ ab e.⁊ rumen.quaſi extra rumen.i.ci-
buz.Iñ erumnoſus.ſa.ſum.i.miſer.pauꝑ

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

inops. ſic dictus. qꝛ ꝑ inopiā miſer factus eſuriat ⁊ ſitiat. Et erūno. nas. i. inopem et miſerum facere.

Erutus. ta. tū. pe. coꝛ. i. extra raptꝰ vel ereptus aut euerſus. Vñ Zacharię. iij. Torris erutus de igne.

E ante S

Ęs. ęris. n. t. dꝛ ab aer. eo ꝙ ſit eiuſdē colorꝭ cū aere. Jñ h̄ ęrariū. rij. locuſ vbi pecunia publica reponit̄. qꝛ olim ṗuſ ibi ęs reponebat̄. Ęs em̄ ṗus olim fuit in vſu auro ⁊ argento ⁊ ferro nondū inuentis. ex q̄bus metallis q̄uis poſtea facta fuiſſet pecunia nomen tñ ęrarij ꝑmanſit ab eo metallo. vñ pecunia initiū ſumpſit. ⁊ qꝛ ęs vtpote ṗus inuentū habebat̄ in vſu cuiuſlibꝫ metalli. inde eſt ꝙ inuenit̄ ꝓ quolibet metallo generaliter. ⁊ ſcribit̄ ꝑ ae.

Eſca. ſcę. fę. p. ab edo. es. eſt. ⁊ dꝛ eſca. eo ꝙ eā os capiat. ⁊ eſt etymo. Jñ eſcoſus. ſa. ſū id eſt eſcis plenus. pinguis. craſſus.

Eſcale. lis. n. t. dꝛ q̄dlibet vas ad eſcas deferendas. vel accipiendas aptū.

Eſcaria. rię. f. p. i. menſa eſcis plena.

Eſcarius. rij. m. s. q̄dā piſcis ſic dictꝰ. qꝛ ſolus eſcam ruminare ꝑhibet̄. nā alij piſces non ruminant.

Ęſchynes ⁊ Demoſthenes fuerūt duo oratores. Ęſchynes impugnauit cām Ctheſifontis. ⁊ Demoſthenes defendit ⁊ ꝑualuit. ⁊ coꝛ. pe. De his facit mentionē Hiero. in ep̄la ad Paulinum. ij. cap̄lo.

Eſculentꝰ. ta. tū. i. pinguis. vel eſcis plenꝰ. Jñ eſculentia. tię. i. pinguedo. craſſitudo.

Eſculentū. ti. pe. p. locus vbi multę creſcūt eſculi. ⁊ dꝛ ab eſculus.

Eſculus. li. f. s. eſt arboꝛ cuiꝰ fructꝰ eſca eſt. ⁊ vt dicunt q̄dā eſt ſoꝛbꝰ vel neſperus ſm Hugꝰ. Et ſm Pap̄. eſt arboꝛ glandifera.

Eſebon interp̄tat̄ cigulū triſticię vł cogitatio męroꝛis.

Eſquilię. liaꝝ. pl̄is nu. q̄dam vicus rhomę vbi erat vſtrina publica. Vñ Juuenalis. Eſq̄lias dictū q̄ petunt a vimie collē. Qui locus dꝛ hebraice carnariū. Et dꝛ ille locuſ eſq̄lię. q̄ſi alitū eſcę. qꝛ aues ibi comedebāt hoīm cadauera. Vñ q̄dam mōs vicinꝰ dictus eſt eſquilinus.

Eſſedū. di. genus eſt vehiculi. Vñ Oratiꝰ. Eſſeda feſtinant. ⁊ coꝛ. pe.

Eſſentia. tię. f. p. i. ſubſtātia vł ꝓꝑetas eſſēdi. Jñ h̄ ⁊ hęc eſſentialis. ⁊ h̄ le. Jñ eſſentialiter ⁊ eſſentialitas ſm Hugꝰ. Pap̄. vero dicit. Eſſentia ſub̄a. natura vel ęternitas. eo ꝙ ſꝑ eſt. Et differt eſſentia ab eſſe. qꝛ eē eſt actus eſſentię. Eſſentia aūt dꝛ cuiꝰ actꝰ eſt eſſe. Subſiſtentia cuiꝰ actꝰ eſt ſubſiſtē. Subſtantia cuius actus eſt ſubſtare

Ęſtas. atꝭ. f. t. eſt q̄rta ꝑs anni. ⁊ eſt calida ⁊ ſicca. Et ſunt q̄ttuoꝛ tꝑa anni. ſ. hyēs. ver. ęſtas. autūnꝰ. Vñ. Dat clemēs hyemem. dat Petrus ver cathedratꝰ. Ęſtuat vrbanus autūnat Bartholomeus.

Ęſtacula. lę. dimi. i. parua ęſtas.

Ęſtifer. fera. feꝝ. pe. coꝛ. i. ferens ęſtatē vel ęſtum. ⁊ dꝛ ab ęſtas. vel ęſtus ⁊ fero.

Ęſtiuus. ua. uū. i. ad ęſtatē ꝑtinens. Unde Ęſtiua. uoꝝ. pl̄alit̄ dicunt̄ loca in nemoribus vbi in ęſtate beſtię ſub vmbꝛa moꝛāt̄ vt vitent caloꝛē. Jtem ab ęſtas vł ęſtiuus dꝛ h̄ ⁊ hęc ęſtiual̄. ⁊ h̄ le. i. ad ęſtatem vł ad ęſtiuum ꝑtinens.

Ęſtoꝛ. oꝛis. i. voꝛatoꝛ. epulo. māducus. mādax. ardelio. ⁊ dꝛ ab edo. es.

Ęſtrix. cis. f. t. i. mulier guloſa.

Ęſtus. us. ui. dꝛ q̄ſi vſtꝰ. i. caloꝛ. feruoꝛ. Jñ ęſtuoſus. ſa. ſum. i. plenus ęſtu.

Ęſus. ſa. ſum. i. comeſus. corroſus.

E ante T

Ętacula. lę. dimi. i. parua ętas.

Ętas. ętatis. f. t. dꝛ ab ęuo. q̄ſi ęuitas. Ętas plerūqꜫ ꝓ vno anno. ⁊ ꝓ ſeptem ⁊ ꝓ cētuꝫ ⁊ ꝓ quouis tꝑe ſic dicta. q̄ſi ęuitas. ſ. ſilitudo ęui. Nam ęuum eſt ętas ꝑpetua. cuius nec initiū nec finis extremꝰ noſcit̄. q̄d grę ci vocant eonas. q̄d aliq̄ñ apud eos pro ſęculo q̄ñqꜫ ꝓ ęterno ponit̄. Vñ apd̄ latinoſ eſt deriuatiuū ab ęuū vel ab eſſe ꝓpt̄ eius durabilitatem. Jtem Ętas dꝛ duobꝰ modis. aut mūdi. aut hoīs. Mūdo autē non aſſignant̄ ętates q̄tum ad ſub̄am. qꝛ ſic iꝑpetuū durabit. ſed q̄tū ad ſtatū. ſic enim trāſibit mūdus. qꝛ p̄terit figura mūdi ſm ap̄lm. Figura inq̄t nō eſt ſub̄a. Et ſic mundus antiquat̄ ⁊ ſeneſcit. ⁊ ſm h̄ diſtiguuntur mundi ętates metaphoꝛice ad ſimilitudinem ętatis vniꝰ hoīs. Variāt̄ em̄ in homine ętates ſm diuſas notabiles varietates in ſtatu ipſius. Vñ ṗma ętas hoīs dꝛ infantia vſqꜫ ad ſeptem annos. Exinde vſqꜫ ad q̄ttuoꝛdecim annos eſt ętas ſecūda ſcꝫ pueritia. necdum ad generandū apta Vñ puer dꝛ a puritate. qꝛ purus eſt. necdū lanuginem ⁊ floꝛem habet genaruꝫ. Tertia ętas eſt adoleſcentia ad gignendum apta ⁊ adulta. quę pꝛoꝛogatur vſqꜫ ad viginti

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

octo annos. q̄ tres ętates cōputant͛ q̄nq̄ ꝓ vna. Quarta eſt iuuētuſ firmiſſima omniū aliaꝝ ętatum finiens in q̄nq̄geſimo anno. Quinta eſt ſenioris .i. ḡuitas. q̄ eſt declinatio a iuuētute in ſenectutē nondū ſenect⁹. ſed iam nō iuuent⁹. qꝛ ſenioris ętas ē. quā greci ꝑſbyten vocant. Nam ſenex apd̄ grecos non ꝑſbyter ſed geron dꝛ. q̄ ętas a quinquageſimo anno incipiēſ in ſeptuageſimo anno terminat͛. Sexta ętas eſt ſenect⁹ que nullo annoꝝ termio finit͛. ſed poſt illas q̄nq̄ ętates q̄tumcunq̄ vitę eſt. ſenectuti deputat͛. Senium aūt eſt vltima ps ſenectutis. durans vſq̄ ad finem dicta ſic. q̄a terminus ſextę ętatis. Ętates autē mundi ſic diſtinguunt͛. Nam ꝑma ętas mūdi fuit ab Adam vſq̄ ad noe in q̄ fuit generis humani inſtitutio ⁊ lapſus. Secūda a Noe vſq̄ ad Abraham in q̄ fuit generis humani deſtructio ꝑ diluuium. ⁊ renouatio. Tertia fuit ab Abrahā vſq̄ ad Dauid. in qua fuit circūciſionis ⁊ legis inſtitutio. Quarta a Dauid vſq̄ ad tranſmigrationē Babylonis ſiue Judę in Babyloniā. in q̄ lex floruit ſub regibus ⁊ ꝓphetis. Quita a tranſmigratione babylonis vſq̄ ad chriſtū. in qua fuit ppl̄i captiuatio ⁊ liberatio Sexta a chriſto vſq̄ ad finem mūdi. in q̄ eſt generis humani redemptio. Jn ſeptima q̄ ętate ⁊ vltima venit chriſtus. Vnd̄ dic͛ aplus ad Corin. Nos ſumus in q̄s fines ſeculoꝝ deuenerunt. Et nota q̄ a ꝑncipio mūdi vſq̄ ad incarnationem chriſti fluxerūt anni q̄nq̄ milia ducenti vigintiocto. ſic̄ dicunt Proſper ⁊ Euſebius cęſarienſis. ⁊ Hieronymus in chronicis ſuis. Oroſius autem ꝑſbyter ſcribens ad Auguſtinum dicit ſic Sunt ab Adam ꝑmo homine vſq̄ ad Ninum magnū vt dicunt regem q̄n natus eſt Abraham anni tria milia centum octogintaquattuor. qui ab omibus hiſtorioḡphiſ vel omiſſi vel ignorati ſunt. A Nino autē vel ab abrahā vſq̄ ad cęſarem Auguſtū id eſt vſq̄ ad natiuitatem chriſti. quę fuit anno imperij cęſaris quadrageſimoſecundo facta pace cum parthis iam portę non clauſe ſunt ⁊ bella toto orbe ceſſauerunt. colliguntur anni duo milia quindecim. et ſic colliguntur anni quinq̄ milia centū ⁊ nonagintanouem a ꝑncipio mūdi vſq̄ ad chriſtum.

Ętas legitima ſꝑ intelligit͛ de naturali. non de ea q̄ ꝑ ꝑncipis bn̄ficiū implet͛. vt. C. de his q̄ ve. ęta. impe. l. vlt.

Ętas pupillaris eſt mior. xiiij. ānis ī maſculis. in fęmina. xij. ff. de. v. ſig. l. pupillus.

Ętas pubtatis diuerſimode accipit͛. Nam in nuptijs ꝯtrahendis ętas pubtatis eſt in maſculo. xiiij. annis. ⁊ in fęmina. xij. ānis. vt Jnſti. de nup. in ꝑn. cū ibi no. Non aūt idem tps req̄rit͛. ſꝫ alimenta req̄runt͛ vſq̄ ad pubtatē q̄ debēt͛ maſculo ad. xviij. annum. fęminę aūt vſq̄ ad. xiiij. ff. de ali. ⁊ ciba. l. mela. ait in ꝑn.

Ętatis venia eſt ꝑuilegiū qd̄ impetrat mior a ꝑncipe vt habeatur ꝓ maiore. Jmpetrat aūt eam maſculus maior. xx. annorū. fęmina aūt maior. xviij. vt. l. ij. C. de his q̄ ve. eta. impe.

Ęternus. na. nū. dꝛ ab ętas. ſ. qd̄ caret ꝑncipio ⁊ carebit fine. ſ. qd̄ non habuit principium ſuę eſſentię. nec habebit finem q̄liſ eſt ſolus deus. Jn̄ ęterne adū. Et vt dicit Boetius in. v. li. de ꝯſolatiōe. Ęternitaſ ē interminabilis vitę tota ſiml̄ ⁊ ꝑfecta poſſeſſio. Et nō q̄ ęternum eſt qd̄ caret principio ⁊ fine. Perpetuum qd̄ in tpe incipit eē ⁊ caret fine. Sempiternū eſt qd̄ cū tpe incipit eſſe ⁊ in tpe deſinit eſſe. Tempale ē qd̄ in tpe incipit eſſe ⁊ in tpe deſinit eſſe. Sol⁹ q̄ deus ętern⁹ eſt. Angeli ⁊ aie ꝑpetuę ſūt. Mundus ⁊ tps ſempit͛na. Tēpalia ſunt hoies ⁊ hoim facta. Jtē ab ętern⁹ h̄ ⁊ hęc ęternalis. ⁊ h̄ le. Jn̄ ęternalitas. tatis. Et ęternaliter aduer.

Ęther. ter͛. m. t. eſt ſupius elementū. ſ. igniſ ⁊ eſt nomē grecū. Jnde ęthere⁹. a. ū. ⁊ hęc ęthra. ęthrę. i. ſplēdor ętheris Vn̄ illud in hymno. Quē terra pont⁹ ęthra colūt adorant ꝑdicant. Quidā tn̄ legunt ibi ęthera. ita q̄ ſit nti caſus. dicim⁹ ei ętherē vl̄ ęthera. Jn̄ hęc ęthera ęthere. ſꝫ ęthra ſm̄ Huguī. debꝫ dici. Cois tn̄ eccl̄ę vſus dic̄ ęthera. Jtē ęther dꝛ ſupior ps aeris.

Eteroclitum dꝛ dictionū irregularium contra regulas artis grāmaticę variatio. Vel eſt ſig̃ti vl̄ ꝯſig̃ti in vna ⁊ eadē pte orōnis variatio. ⁊ dꝛ ab eteron qd̄ eſt variū et cliſis declinatio. Etiā eteroclitum eſt diuerſitas viaꝝ. Jtē eterocliſis ē varia declinatō q̄ habet fieri q̄ttuor modis. genere vt cęlū. li. in ſingulari. Jn pl̄ali vo hi cęli loꝝ. Cōpatione. vt bonus. melior. optim⁹. Declinatiōe. vt vas qd̄ in ſingulari eſt tertię declinationis ⁊ in pl̄ali ſecundę. Sēſu ſiue ſignificatiōe. vt ops opis in ſingulari ꝓ auxilio. Jn pl̄ali. ſ. opes ꝓ diuitijs.

Eterogeneus. nea. neū. pe. cor. i. diuerſarū

naturaꝝ. ⁊ ꝺƺ ab eteros vel eteron. qꝺ eſt
ꝺiuiſum. ⁊ gen⁹ qꝺ eſt natura. vt pƺ in ho=
mie q̇ eſt tot⁹ eterogene⁹. i. ꝺiuiſaꝝ natura
rum. Hoc etiā patet in ꝑtibus organicl. vt
in manu vel in pede. qꝛ manus ⁊ pes con=
ſtat ex reb⁹ ꝺiuerſaꝝ naturaꝝ. puta ex pel
le. carne. neruis. oſſibus. ⁊ venis. Sƺ alit̃
eſt in homogeneis. qꝛ ī homogeneis totū
⁊ ꝑs ſunt vni⁹ naturę. ſicut frumentū. piꝑ
vinū. argentū. caro ⁊ oſſa. qꝛ q̄libƺ ꝑs fru=
menti frumentū eſt. ⁊ ſic ꝺe alijs. Et ꝺƺ ho
mogeniū ab homos qꝺ eſt vnū. ⁊ gen⁹ na=
tura. quaſi vnius naturę.

Ethicus. a. ū. pe. cor. i morał. ⁊ ꝺƺ ab ethos
qꝺ eſt mos. Jn̄ ethica. cę. i. moralitas vel
ſcia q̄ tractat ꝺe moribus. Et ethic⁹. a. ū. i.
ꝓꝑum ſm Hugl. Jtē vt ꝺicit Pap̄. Ethi
ca gen⁹ febris eſt. cui⁹ tres ſunt ſpēs. ꝑma
ſecūda ⁊ tertia. ⁊ habet eſſe in mēbris. De
ꝑma leuiter liberat̃ aliq̇s. ꝺe ſecūda vix. ꝺ
tertia nunq̄ꝫ.

Etymologia eſt expoſitio vni⁹ vocabuli ꝑ
aliud vocabulū. ſiue vnū ſiue pła magl no
tum vel magis nota in eaꝺem lingua vł ꝺi
uerſis ſm reꝝ ꝓꝑetatem vel lr̄aꝝ ſimilitu=
ꝺinem. vt lapis q̄ſi leꝺēs peꝺē. piger. qua
ſi peꝺib⁹ eger. ⁊ ꝺƺ ab etymos vel etymon
grece qꝺ eſt verum latine. ⁊ logos ſermo.
Jn̄ etymologicus. a. ū. i. figuratiu⁹. vł qꝺ
ꝑtinet ad etymologiā. vł q̇ etymologiçat.
Jtem etymologia eſt vna ſpēs ḡmatice ſci
entię ꝺocēs ꝺe ſiḡtis vel ꝯſiḡtis ꝺictionū.
quaꝝ ſunt q̄ttuor. ſ. ortographia. etymolo
gia. ꝺiaſinthectica. ⁊ ꝓſoꝺia

Ethiopeia. peię. f. p. i. ꝯfirmatō moꝝ. i qua
hois ꝑſonā fingim⁹ ꝓ exꝑmēꝺis effectib⁹
ętatis. ſtuꝺij. fortituꝺinis. lęticię. ſenſus.
męrorl. auꝺacię. ⁊ ꝺƺ ab ethos qꝺ eſt mos
⁊ poio. pois. i. fingo. gl. ſm Hugl. Papi.
ꝺicit. Ethiopeia eſt cū ſmonem ex alicꝰa ꝑ
ſona inducimus. vt cū fingim⁹ ꝑſonā mu=
lieris vel vocem.

Ethiops ꝑ ps ſcribit̃. ⁊ cor̃. pe. tam in ntō
q̄ꝫ in obliq̇s. Et ęthiopes ꝺicti ſunt a filio
Cham q̇ vocutus eſt Chus. a q̇ originem
traxerunt. Chus em̄ hebraica lingua ęthi
ops interꝑtat̃. Jn̄ ęthiopia. pię. f. p. qꝺ in
terꝑtat̃ tenebrę. Jn̄ ęthiopic⁹. a. ū. ⁊ ethio
pius. a. ū. ambo gentilia.

Ethos grece. latine ꝺƺ mos

Etna. nę. eſt mons ſicilię ex igne ⁊ ſulphure
ꝺictus.

Ethnicus. ca. cū. pe. cor. i. gentilis.

Ethnos grece. latine ꝺƺ gens.

Ethronus. na. nū. pe. cor̃. q̇ nullū hƺ thro=
num. ſ. qui nullā ꝑtem regni hƺ. ⁊ ꝺƺ ab e.
⁊ thronus. q̄ſi extra ꝺonum.

E ante V

Eu grece latine bonū ꝺƺ. Vel ſm Pap̄. Eu
vox reſpondentis. Eus ꝟo aduerbiuƺ eſt
vocantis.

Eua interꝑtat̃ vita. ſiue calamitas. ſiue vę
Vita. qꝛ origo fuit naſcendi. Calamitas ⁊
vę. qꝛ ꝓpter ꝑuaricationē cā extitit moriē=
ꝺi. A caꝺēꝺo em̄ nomē ſumpſit calamitas
q̄ſi caꝺamitas.

Euan. tis. m. t. i. bacchus. ꝺictus ſic a voce
ſacrificantiū ꝓclamātiū euoe. Vł ꝺƺ ab eu
qꝺ eſt bonū. q̄ſi bonus ꝺeus.

Euangeliū. bona annūciatio iterꝑtat̃. Grę
ci em̄ eu bonū. latine angel⁹ nuncius inter
ꝑtat̃ ſm Pap̄. Hugl. aūt ꝺicit ꝙ angelus
ꝺƺ ab agios qꝺ eſt ſanct⁹. inde h̄ euāgeliuƺ
iꝺ ē annunciatio. qꝺ cōponit̃ ab eu qꝺ eſt
bonū. v. vocali ꝯuerſa in ꝯſonantem. ⁊ fit
euangeliū. i. bonū nunciū Jn̄ h̄ euāgeliſta
ſtę. q̇ euangeliū cōpoſuit.

Eucharis. ris. vel chariꝺis. i. hō bn̄ gratio
ſus. ⁊ cor. cha. Vn̄ Eccl. vj. Et lingua eu=
charis in bono hoie abunꝺabit.

Euchariſtia. ſtię. i. bona gratia vel ḡtiaruƺ
actio. ⁊ ꝺƺ ab eu qꝺ eſt bonū. ⁊ charis gr̄a.
Vel euchariſtia ꝺƺ ſacr̄m panis ⁊ calicl. ſ.
ſacrificiū corporis ⁊ ſanguinis chriſti.

Euchius. chij. i. bacchus. ⁊ ꝺƺ ab eu qꝺ eſt
bonū. ⁊ chios fili⁹. q̄ſi bonus fili⁹. q̇ nomie
eū Jupiter nominauit. cū gigantē int̃fecit

Euꝺoxia. xię. f. p. i. bona gł̄a. claritas.

Euꝺulia. lię. f. p. i. bonū ſuitiū. ⁊ ꝺƺ ab eu.
qꝺ eſt bonū ⁊ ꝺulia. qꝺ eſt ſuitus.

Euentus. us. ui. i. caſus. finis. ꝑncipiū Vn̄
Ouiꝺ. Exit⁹ acta ꝓbat careat ſucceſſibus
octo. Quiſq̇s ab euentu facta notāda pu=
tat. De ꝑꝺictis tribus ſiḡtionib⁹ ꝺic̃ q̇daƺ
Euentus ꝺic ꝑncipiū. finem q̄ꝫ caſum

Euęus filius Chanaan. a q̇ ꝺicti ſunt Euęi
Jpi ſunt ⁊ gabaonitę ꝺe ciuitate gabaon.
q̇ ſupplices venerunt ad Joſue.

Eufemia. mię. i. bona fortuna. ab eu qꝺ eſt
bonū. Jn̄ q̄ꝺam ꝟgo ꝺicta eſt eufemia. q̄ſi
bn̄ fortunata

Eufortuniū. nij. i. bonū fortuniū. ⁊ ꝺƺ ab eu
qꝺ eſt bonū ⁊ fortuniū.

Eup hrates huius euphratis. vł euphrate
maſ. ge. ⁊ h̄ euphrate hui⁹ euphrates. eſt
fluuius meſopotamię ꝺe paraꝺiſo exiens
copioſiſſimus gemmis, qui per meꝺiam

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

babyloniã influit. h ab vbertate nomen ac
cepit. Nã hebraice euphrata fertilitas inť
ꝑtatur. Meſopotamiã in q̄buſdam locis
ita irrigat ſicut nilꝰ alexandriã. ⁊ ꝓdu. pe.
Vñ Lucanꝰ. Tigris ⁊ euphrates vno ſe
fonte reſoluunt. Item Auroꝛa. Frugifer
euphrates natat h ꝙ plurima ꝓfert.
Euphrateus. tea. teũ. dꝛ ab Euphrates flu
uio. ſed effrateus ꝑ duo f ab effrata venit.
Euphauia eſt pulcra locutõ. vt meridies ꝓ
medidies. Et ẜm quoſdam fit dupliciter.
Vel qñ lr̃a tranſponiť. vt nobiſcũ pꝛo cuz
nob. Vel ſcribiť ⁊ non ꝓferť. vt Circũeo.
Circũamicto. ꝓpť malã ꝯſonoꝛoſitatez. et
dꝛ ab eu qđ eſt bonũ. ⁊ phonos ſonꝰ. quaſi
bo na ſonoꝛitas vel bonꝰ ſonꝰ. Iñ eupho=
nicus. a. ũ. i. bene ſonans. Et excuſat cace=
phaton ẜm doctrinale. Vñ. Cum reticeſ
q̄ turpe ſonant euphonia habeť.
Eugenes. pe. coꝛ. greci dicũt. qđ nos inge=
nuos vel nobiles. i. boni generꝭ dicimus.
Euictio ẜm Aço. in ſũ. ſic diffiniť. Euictio
eſt rei empte vľ ex alia iuſta cauſa accepta
ꝑ ſn̄iam iudicis abductio vel vt petat alio
euincēte omiſſio. Nec em̄ ſꝑ eſt neceſſariũ
rem abduci vt videť euicta. vt. ff. de euic.
. §. j.
Euidens. tis. oīs. ge. i. clarus vel aptꝰ. Iñ
hec euidentia. tie. i. aptio vel claritas. Et
cõpōiť cũ in. ⁊ dꝛ ineuidēs oīs. ge. i. obſcu
rus vľ inaptꝰ. Iñ incuidētia. tie. i. obſcuri
Euilath filiꝰ Chus. a q̄ getuli. i. mauri (tas
Item euilath dꝛ ꝓpꝛium terre
Euitatus. a. ũ. i. valde vitatus vľ euidēter
vitatus. ⁊ dꝛ ab euito. tas. Vľ pōt compo
ni ab e. ⁊ vita. ⁊ tũc euitatus. i. vita ꝓuatꝰ.
Vñ dicit Pap̄. Euitatus. i. vita priuatꝰ.
id eſt ꝑterritus.
Eulogiũ. gij. n. s. i. ſapia. vľ bona fama vel
teſtimoniũ. vel cantus. Itē eulogia dicun
tur laudes electe ⁊ ſummatim collecte. vt
ſi q̄s in imagine alicuiꝰ laudes ſcribat eu=
logia dicũť. Itē eulogia. gie. f. g. dꝛ ab eu
qđ eſt bonũ ⁊ logos. ⁊ ſunt eulogie benedi
ctiones. ſalutationes ⁊ bone donationes.
Vñ in decretꝭ. xvj. di. de eulogijs ad ſacra
ꝯcilia ꝯſtitutis. Iñ eulogicus. a. ũ. ⁊ eulo
gius. gia. giũ. i. bn̄dictus.
Eumenis. dis. f. g. furia infernaľ. quaſi i bo
no deficiēs. ⁊ dꝛ ab eu qđ eſt bonũ. ⁊ mene
defectus. ⁊ coꝛ. pe. Unde Grecismus. Eu
menides qꝛ deficiũt bonitate vocanť.
Eunuchus. chi. m. g. grecũ eſt. i. ſpado. Et
eunuchia. chie. i. facies. Sz eunuchie. aꝝ.
ſunt delicie.
Euocatio eſt dictionũ diuerſaꝝ intrãſitiua
adiunctio. ita ꝙ vna trahať ad im ꝓꝑeta=
tem alterius. vt ego Petrus lego.
Euphemiſmos eſt bona v̄bi ꝓ v̄bo muta=
tio. vt Exultabit lingua mea iuſticiã tuaz.
id ē exultando ꝓnunciabit. ⁊ dꝛ ab eu qđ ē
bonũ. ⁊ phemiſmos qđ eſt mutatio q̄i bõa
mutatio. Vñ. Euphemiſmos erit ꝓ v̄bo
ponere v̄bum. Exultat dñi vocem lingua
mea ſupni.
Eupolis. f. t. pe. coꝛ. latine eupoleos grece
id ē bona ciuitas. ⁊ dꝛ ab eu qđ eſt bonum.
⁊ polis ciuitas.
Euprepia. pie. i. pulcritudo. decoꝛ.
Euripus. pi. m. s. i. maris eſtuatio vľ locuſ
in mari ꝑiculoſus. ⁊ dꝛ ab eu qđ eſt bonuz
⁊ ripa. quaſi bona ripa. ꝑ ꝯtrarium. Vnđ
Boetius. Eſtuantis moꝛe ferť euripi. ẜm
Hugꝭ. Pap̄. dicit. Euripꝰ eſt reductio ma
ris vel aquaꝝ. qđ fit ẜm crementũ vel de=
crementũ lune.
Euroauſter. ſtri. eſt vētꝰ collateraľ. ⁊ dꝛ ab
euro ⁊ auſter. qꝛ eſt inť eurum ⁊ auſtrum.
Inueniť etiã euroaq̄lo.
Europa fuit filia Agenoꝛis regꝭ libye quaz
Iupiť ab africa raptã. cretam aduexit. et
ab ea tertiã ꝑtem mũdi europam vocauit.
Iñ europicus. ca. cũ. ⁊ europius. pia. piũ
Et nõ ꝙ ſunt tres ꝑtes mũdi. ſ. europa. li=
bya. ⁊ aſia. De q̄bus Lucanus in. vj. Eu=
ropam miſeri libyã aſiamq̄ʒ timere.
Eurus. ri. m. s. eſt ventꝰ flans ab oꝛiente. ⁊
dꝛ ab eos. eoi. quaſi ab eoo ruens.
Euſebia. bie. i. pietas. Iñ euſebius. i. pius.
⁊ cõponiť ab eu qđ eſt bonũ. ⁊ ſebes quod
eſt pietas. q̄ſi bõa pietas. Hinc etiã grece
Ciconia dꝛ euſebes. i. bone pietatis auis.
Ferť em̄ ꝙ ſicut aliť a parentibꝰ dũ parua
eſt. ita poſtmodũ ſenes parentes alat
Euſtochium. f. s. i. bñ foꝛtunata. ⁊ dꝛ ab eu
qđ eſt bonũ. ⁊ tuchis qđ interꝑ̄tať foꝛtũa.
Euticiani q̄dã heretici dicti ab Eutice con=
ſtantinopolitano abbate. q̄ chriſtum poſt
humanã aſſumptionez negauit exiſtere in
duabꝰ naturis. ſed ſolam diuinã aſſeruit i
eo eſſe naturam.
Euũ. n. s. i. ſeculũ vel tꝑs vel ſpaciuz qđ cũ
mundo cepit eſſe. ⁊ dꝛ ab h infinitiuo eſſe.
Euũ etiã eſt ꝑ̄ſentarius ſtatꝰ oīm ſunt ⁊ fu
erunt ⁊ futura ſunt. i. in cuius ꝑ̄ſentia ſunt
oīa ꝑ̄terita ⁊ futura tanq̄ʒ ꝑ̄ſentia. Iñ eui=
ternus. na. num. ⁊ euitaneus. a. ũ. i. ꝑdura
bilis in euo.

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

E ante X

Exactio.onis.f.t.i.iniuſta petitio.

Exactor.oris.i.iniuſtus petitor.

Exactus.a.ū.i.pfectus.pq̄ſit⁹.delectabil'.

Exallage eſt mutatio qñ ꝓ numero pl'i ſingularis ponit̃.

Examen.inis.i.filū mediū quo trutina ⁊ ſtatera regit̃ ⁊ lances equant̃. Uñ ⁊ in lāceis amentū dr. Uel examen dr lingula q̄ in foramine trutinę vtit̃ huc ⁊ illuc. ſm quam conſiderat̃ equalitas ponderator. Unde ⁊ examen dr iudiciū.diſcretio.pbatio.inq̄ſitio. Examen etiā dr apum ꝯgregatio. ⁊ p tranſlationem hoim.

Exanguis.ꝯ.t.⁊ h gue.i.extra ſanguinem. vel pallidus. ⁊ dr ab ex ⁊ ſanguis.

Examinatus.a.ū.i.debilitatus.perterrefactus.ꝯſternatus.

Excedra.drę.ab hydor vl' hydro quod eſt aqua.dr h hydrus vel hydra ſpens aquaticus. De hydra legit̃ q fuit Draco mlto rum capitū.q̄lis fuit in leerna palude ꝓuincię archadię Hęc latine excedra dr q: vno ceſo tria capita excreſcebāt. Sed h fabuloſum eſt. Nam ꝯſtat hydram locū fuiſſe vomentem aq̄s vaſtantes ciuitatē vicinam. in quo vno meatu clauſo mlti erūpebant. Qd hercules videns loca illa cōbuſſit. et ſic aquę meat⁹ clauſit vnde ⁊ hydrā dr int̃feciſſe. Et nō q in aliq̄bus libris ſcribitur excedra p d. ⁊ tunc eſt etymo.excedra. qd excelſa hydra. In aliquibus p t.excetra. quaſi excelſa tria. Et iſta lr̃a cōmunior eſt. ⁊ hz mediā naturalit̃ ꝓductā. Excetrę aūt cōpat Hieronymus emulū ſuū ꝓpt detractionis ſibiluz. vel forte q: qñ auferr̃ vna via detrahendi.inuenit detractor aliā viā vel pl'es. Unde in ꝓlogo Eſdrę dr. Itaqꝫ licet excetra ſibilet victorqꝫ Sinon incendia iactet Sinon autem fuit q̄dam ꝓditor cuius inſidijs capta fuit Troia Et ideo dr victor cui compat Hieronymus ęmulum ſuum detractionis incendia iacientem.

Excelſus.a.ū.i.alt⁹ vel ſublimis. Iñ excelſitudo.inis.i.altitudo.ſublimitas.

Exceptio eſt rei defenſio p quaz ſe defendit ⁊ tuet̃ ab actore. Et ſm Aço.in ſū.C.e.ti. qñqꝫ ponit̃ large ⁊ improp̄e ꝓ omni defenſione ꝓut reo competit. etiaz ſi nulla actori cōpetit actio. Et tunc q̄dam vocant eaz exceptionem facti. vt qñ ſine actione quis calūnio ſe ponit

Exceptio dilatoria eſt quę cauſaz differt. vt Inſti.e.§.appellant̃.

Exceptio peremptoria ſm ſpe. vocat̃ ſic.q: actionē vel intentionem agentis pimit.

Exceptio ppetua eſt q̄ ppetuū hz effectum. vt cum petis a me debituz.excipio q tu remiſiſti mihi. Hęc exceptio ppetua dici poteſt. ⁊ ppetuo competit qñcūqꝫ actor agit. q: exceptio nō competit niſi q̄s agat.ff. de excep.l.exceptio.

Exceptio tpalis eſt q̄ ad tps vtilis eſt. vt cū petis debitū. excipio q feciſti pactū mecū de nō petendo. Hęc exceptio vſqꝫ ad annū vtilis eſt.poſtea xo non.de q̄ de reſcrip.c. plerūqꝫ.

Exceptio anormala eſt q̄ no ſequit̃ normaz aliaꝝ. q: pōt opponi an litis ꝯteſta. ⁊ poſt ⁊ infra litis ꝯteſta. vt exceptio excōicationis ⁊ alię.ſ de quibus dubitatur an ſint ppetuę an temporales. vt exceptio mr̃imonij ⁊ exceptio non numeratę pecunię. ⁊ nō numeratę dotis. vt no. Inſti. de excep.§. appellant̃.

Exceptio rei iudicatę non pōt opponi. quādo fit ſup eadē re ⁊ qñ eſt ex eadez cā ⁊ eadem pſona.

Exceptorius.a ū.dr ab excipio.pis. Exceptoria ſunt q̄ excipiunt̃ vel debent excipi.

Excidium.cidij.i.deſtructio vel euerſio vl' caſus. Inde excidioſus.a.ū.i.excidio plenus.

Exciduus.dua.duū.qd facile cadit.

Excipulū.li.i.venabulū. ⁊ dr ab excipio.is eo q accipiat aprum venientē.

Excipuus.a.ū.i.pcipuus ⁊ melior. ⁊ dr ab excipio.pis.q: meliora ſolēt excipi ⁊ eligi. quaſi extra alia

Exclamatio eſt cuz frequent̃ clamat̃. vt O q̄tis.o q̄bus.o q̄libus es viduata.

Excluſor.oris.q̄ ⁊ excluſarius dr.i. ianitor q̄ foras excludit hoies.

Excolens.entis.ois.ge.q̄ excolit vel pur⁹ et delicioſe ⁊ diligent̃ pat⁹. ⁊ tūc compat̃.excolēs.tior.tiſſim⁹. Uñ Joannes Caſſian⁹ dic̃. Excolentiores cibi aię nō adimūt puritatem.ſi cū moderamine ſumant̃.

Excolit⁹.ta.tū.i.bñ cultus ⁊ diligent̃

Excōicatō.f.t.eſt extra cōionē eccl'ę ſepatō vl' cēſura eccl'aſtica excludēs a coione fidelium.xj.q.iij.c.nihil.⁊.§.euident̃. Uel eſt eternę mortis dānatio.xj.q.iij.nemo epo rum.⁊.c.nullā. Et excōmunicationis duę ſunt ſpēs q̄ frequent̃ vſitant̃.de quib⁹.iij. q.iiij. Engeldrudā. Una q̄ maior eſt. et dr anathema. ⁊ excludit ab ingreſſu eccleſię.

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

⁊ a cōione fideliū ⁊ a ſacramentis. Alia mi
noꝛ. q̄ ſolū ſepat a ſacramentoꝝ pceptiōe.
de qua in. c. Si celebꝛat. de celc. miſſa. ex
noſtris.
Exconſul eſt ꝙ deſijt eſſe conſul.
Excoꝛs. coꝛdis. oīs. ge. i. iers. fatuꝰ. iſipiēs
⁊ dꝛ ab ex ⁊ coꝛ. q̄ſi extra coꝛ. Et in eodem
ſenſu ex e. ⁊ coꝛ dꝛ ecoꝛs. dis. ge. oīs. quaſi
ſine coꝛde. Vn̄ Oꝛatius in epi. Sub domi
na meretrice fuiſſet turpis ⁊ excoꝛs
Excrementū eſt qꝺ ſuperexcreſcit. vt in arbo
ribus qꝺ putaꝶ. ſeu qꝺ expuimus
Excubię. aꝝ. i. vigilię. cuſtodię. inſidię.
Excuſatio eſt alicuius iuſtę cauſę allegatio
in defenſionem vel ſuppoꝛtationē alicuiꝰ.
ne cogaꝶ cōparere in iudicio. de ꝗ i lege. ij
ff. ſi ꝗs cautionibus.
Excuſatoꝛ ſm Aço. eſt ꝙ venit ad ꝓponen-
dum cauſas abſentię alicuiꝰ ꝙ non poterat
ſimul ratione ſui vel cauſę ꝓcuratoꝛē con
ſtituere. vt in cauſis criminalibꝰ. in quibꝰ
licet ꝓcuratoꝛ nō interueniat. tn̄ allegatis
cauſiſ abſentię bn̄ admittiꝶ. vt in. l. abſens
ff. de ꝓcura. vel vocatus erat vt ꝑſonaliꝶ
cōpareret
Executoꝛ ſm ſpe. eſt officialꝭ ꝑ quē litis exe
cutio vel ipſius cauſę ꝑparatio iubēte iudi
ce ſuo expediꝶ. Vel ſm Aço. ꝓpꝛie eſt ille ꝙ
diſcuſſam cauſam ⁊ ſententiam executioni
mandat. qui etiam in iure vocatur appari
toꝛ.
Execratio. onis. fę. t. i. maledictio vel dete-
ſtatio. Jn̄ execrabilꝭ. i. deteſtabilis
Execratus. a. ū. i. maledictus vel excōicatꝰ
Exedra. drę. i. cathedra. thronꝰ. ſedeſ. ſella
ſuggeſtus. Vel exedra eſt camera ſecreta.
vꝉ locꝰ theſauri. vel locꝰ ſubſellioꝝ. i. abſi-
da. vꝉ camera vꝉ locꝰ q̄dā ſeparꝰ modicū a
ꝑtoꝛio vel a pallatio. Vꝉ exedra genus eſt
feneſtrę q̄ exterius dilataꝶ. ſed interius co
artaꝶ. Jtem inueniꝶ exedra ꝓ gaçophyla-
tio ⁊ etiam ꝓ thalamo.
Exemplū. pli. dꝛ ab amplus. pla. pluꝫ. ⁊ dꝛ
illud qꝺ fit. Jn̄ exemplar. arꝭ ad cuius ſiꝉi
tudinē fit Vn̄ q̄dam. Exemplar genus eſt
exemplū quo trahis inde. Vꝉ exemplar li
ber eſt. exemplū qꝺ trahis inde. Et eſt exē
plum alicuiꝰ dicti vel facti ꝑtiti ꝓpoſitio.
cū certi autoꝛis noīe. vt Oēs ꝓ ſupna pa-
tria laboꝛare debemus ſic̄ fecit apl̄s. ꝙ tot
ꝟbera paſſus eſt. Jtem exemplū eſt q̄dam
ſpecies argumentationis. ⁊ ſm h̄ exēpluꝫ
eſt qn̄ fit ꝓceſſus ab vno ꝑticulari ad aliꝺ.
vt athenienſes pugnare cōtra thebanos ē
malum. ergo thebanos pugnare cōtra fo-
cenſes eſt malum.
Exemplaris dꝛ illa ſubſtitutio q̄ fit filio fu-
rioſo ſeu mente capto in euētu moꝛtꝭ i furo
re ſeu non ſana mente.
Exemptus. ta. tū. i. ſubtractus. ſublatꝰ. ex-
tractus. ⁊ dꝛ ab eximo. mis. q̄ſi ex aliꝙ em-
ptus. i. tractus.
Exemptus dꝛ iſte ꝙ a ſuo iudice ſiue iuriſdi
ctioue oꝛdinarij ſubductus eſt.
Exemptio ꝓpꝛie eſt vbi aliꝙ ꝯuentualꝭ ecclꝭia
canonicoꝝ ſeculariū vel regulariū mona-
choꝝ vel monialiū immediate ſubeſt papę
Et eſt duplex. ſ. vniuerſalꝭ ⁊ particularis.
Vniuerſalꝭ eſt q̄ cum vniuerſitate iurꝭ ſpe-
ctat ad papā. ita ꝙ metropolitano aut dio
ceſano nihil iuris maneat in eadem. Par-
ticularis eſt q̄ pꝛo parte in certis caſibꝰ ab
eoꝝ iuriſdictione eximiꝶ. ⁊ alias ꝑtinet ad
eoſdem.
Exenium. nij. n. s. munꝰ paruū. ⁊ qꝺcunqꝫ
munus mittiꝶ alicui. ⁊ dꝛ ab exenos qꝺ eſt
ꝑegrinū ſm Hugꝭ. Pap̄. dic̄. Exenia pre-
mia. dona. munera. bn̄ficia. Vnꝺ Eccꝭ. ij.
Exenia ⁊ dona excecant oculos iudicum.
Exenſis. ſis. ꝯ. t. ⁊ h̄ ſe. i. extra ſenſum. ⁊ dꝛ
ab ex ⁊ ſenſus.
Exentera dicunꝶ inteſtina. q̄ ſic dicunꝶ q̄ſi
exintera.
Exequię. aꝝ. plꝛis numeri. f. p. i. officiū moꝛ
tuoꝝ. ⁊ obſequia q̄ fiunt circa ſepulturam
Jn̄ h̄ ⁊ hęc exequialꝭ. ⁊ h̄ le. i. ad exequias
ꝑtinens. vel res exequiaꝝ.
Exercitoꝛ dꝛ is ad quē quotidianus queſtꝰ
⁊ vtilitas nauis ꝑtinet. Magiſter ꝟo na-
uis dꝛ cui tota nauis ⁊ ancoꝛa cōmiſſa eſt.
Exercitus. us. ui. i. collectio hominū in ex-
peditione.
Exermis. ꝯ. t. ⁊ h̄ me. i. extra arma. ⁊ exer-
mus. ma. mū. idem.
Exeſus. a. ū. i. coꝛroſus. extra vꝉ valꝺ eſus
cōſumptus. euacuatus.
Exhauſtus. ſta. ſtū. i. cōſumptꝰ. euacuatus
extenuatus.
Exhebenus. ni. f. s. q̄dā gēma ꝑcioſa ⁊ can
dida. qua aurifices auꝝ poliūt.
Exhęredatio eſt alicuiꝰ a ſua ſuba vꝉ here/
ditate excluſio. ⁊ alteriꝰ ſeu alieni inſtitu-
tio. veluti cuꝫ parentes exhęredant filios.
⁊ ſcribunt alienos hęredes in teſtamento.
Jta accipiꝶ Jnſti. de exhęre. liber.
Exitiū. tij. n. s. i. toꝛmentū vꝉ moꝛs. clades.
calamitas. caſus aduerſus. exitus malus.
Jnde exitioſus. a. ū. ⁊ h̄ ⁊ hęc exitialis. et

ꝫ le.i.piculoſum. vel qꝺ infert exitiū. Inꝺ ⁊ exitiolū.li.ꝺimi.i.paruū exitium.

Exiguus.gua.guū.i.paruꝰ. ⁊ dꝛ ab exigo. qꝺ eſt ꝺiuido.qꝺ eñ exiguū eſt alteriꝰ eget ſuffragio.ſm Hugui. Papias dicit. Exiguus.imbecillis infirmus. multum egens paruus.

Exilis.lis.ꝯ.t.⁊ ꝫ le.i.tenuis ⁊ macer. ⁊ dꝛ ab ex ⁊ hilus. vel exilis. quaſi ſine ilibus. Nō eñ exilis videt̃ haberi ilia. vel exil' dꝛ ab exeo.qꝛ poſſit q̄ſi ꝑ anguſtū exire. Inꝺ hec exilitas.tatis.i.tenuitas. Et ꝓdu.pe. exilis. ⁊ viꝺꝛ eſſe aſpirandū qñ cōponitur ab hilus.alias nō. Uñ Oratius in epi. Exilis domꝰ eſt vbi nō multa ſupſunt.

Exiliū.lij.i.ꝑegrinatio vel ꝺamnatō.q̄ſi extra ſolium eiectō.

Eximius.i.maximꝰ.ꝓclarꝰ. nobil'. ſblimis. ⁊ dꝛ ab ex. ⁊ imus.q̄ſi extra imum poſitus Et hꝫ vim ſuplatiui. vñ ꝯſtruit̃ cū gtō pl'i vt Dauid eximius ꝓphetaꝝ. Ul' dꝛ ab ex qꝺ eſt valde ⁊ eminēs.quaſi valde eminēs Inde eximietas.tatꝭ.i.ſublimitas. magnitudo.nobilitas.claritas.

Exitus.tus.tui.pl'a ſigt. Nā exitus.i. finis Uñ Ouiꝺ.epi. Exitꝰ acta ꝓbat caret ſucceſſibus opto. Quiſq̄s ab euētu facta notanda putat. Item exitus.i.moꝛs. Itē exitus.i.egreſſus. Uñ ꝓpheta. In exitu iſrl' de egypto.

Exlex.exlegꝭ.oīs.ge.i.ſine lege.extra lege. ⁊ dꝛ ab ex ⁊ lex.

Exodiū.dij.i.ꝑmꝰ cantꝰ.initiū cantilene.et dꝛ ab ex ⁊ oda qꝺ eſt cantꝰ. Iñ ꝫ ⁊ hec exodiarius.rij.i.ꝓcentoꝛ.q̄ cantū incipit ante alios. ⁊ exodiarius.ria.riū.i. ad exodium vel exodiariū ꝑtinens.

Exodꝰ. di.pe.coꝛꝛ. m.ſ.i.exitꝰ. ⁊ dꝛ ab ex ⁊ oda qꝺ eſt via.q̄ſi itus. viatio extra. Hic q̄dam liber dꝛ exodus. q̄ ꝯtinet exitum vel egreſſum populi iſrael de egypto.

Exoletus.a.ū.i.excretꝰ.nutritꝰ vel adultꝰ Uñ Plautus in empidico. Domi reliqui ꝟginē exoletā.i.grandē. ⁊ dꝛ ab ex et oleo les. Itē exoletꝰ.ta.tū.i.valde fetidꝰ. ⁊ tūc dꝛ ab ex ⁊ oletꝰ.i.fetidus. ⁊ eſt nomē.

Exomnis.ꝯ.t ⁊ ꝫ ne.i.extra ſomnum. ⁊ dꝛ ab ex ⁊ ſomnus.

Exomologeſis.f. g.grece.latine dꝛ cōfeſſio vel ꝓces ſiue ſit laudis. vt cū dꝛ Matth. xj. Confiteoꝛ tibi pr̄ celi ⁊ terre ⁊c̄. ſiue ſit peccatoꝝ. Et differt a letanijs.q̄ interꝓtantur rogationes.qꝛ exomologeſis pro ſola cōfeſſiōe peccatoꝝ agit̃. Letanie aūt ꝓpt̄ rogandū deū ⁊ impetrandū in aliq̄ malo miſericoꝛdiam eius fiunt.

Exoꝛabilis.ꝯ.t.⁊ ꝫ le. qꝺ facile pōt exoꝛari ſcꝫ concedere rogata. Inde exoꝛabilit̃ aduer. Et componit̃ inexoꝛabilis.i.non exoꝛabilis.

Exoꝛciſmus.mi.eſt increpatio vel ꝯiuratō aduſus diabolū. vt recedat. vt ē illꝺ zacharie.iij. Increpet in te dñs ſathan. Iñ hic ⁊ hec exoꝛciſta.ſte.i.cōiuratoꝛ vl' icrepatoꝛ. Inuocat eñ ſuꝑ cathecuminoſ. ⁊ ſuꝑ eos q̄ habent ſpūm immundū nomen domini noſtri Ieſu chriſti.adiurans ꝑ eum vt egrediatur ab eo.

Exoꝛdium.dij.n.ſ.i.inceptio. Itē exoꝛdiū dꝛ ꝑma pars oꝛonis in rhetoꝛica. Naꝫ ſm Iſiꝺ.in libꝛo etymo. Parteſ oꝛonis in rhetoꝛica arte ſunt quattuoꝛ.ſ.exoꝛdium. narratio.argumentatio. ⁊ ꝯcluſio. Haꝝ ꝑma auditoꝛis aīm ꝓuocat Secūda res geſtas applicat. Tertia fidem aſſertoꝛibus facit. Quarta finem totiꝰ oꝛonis cōplectit̃. Et vt dicit Pap̄. Exoꝛdium dꝛ ꝑncipiū oꝛonis.qꝺ oꝛatoꝛ in ſua cauſa facit in q̄ reddit auditoꝛes beniuolos dociles ⁊ attentos. Iñ exoꝛdiarius.ria.rium.i. ad exoꝛdium ꝑtinens. Et hic exoꝛdiarius.rij. q̄ incipit vel exoꝛdium facit.

Exoꝛia.rie.f.p.i.naſcētia. ⁊ dꝛ ab exoꝛioꝛ

Exoꝛs.oꝛtꝭ.ꝯ.t.i.extra ſoꝛtē. ⁊ abijcit̃ ſ.ꝓcedente x. Uñ Sapie.ij. Nemo nr̄m ſit exoꝛs luxurie nr̄e.i.alienus vel extra ſoꝛteꝫ

Exoꝛſus.a.ū.i.locutꝰ.inceptꝰ. ⁊ dꝛ ab exoꝛ

Exoſus.a.ū.i.valꝺ vl' ꝑfecte odiens. (dioꝛ ⁊ ꝯſtruit̃ cū actō. vt exoſus bella.i. odiēs valde. Et ſm Pap̄. Exoſus eſt q̄ aliqueꝫ odit. Odioſus ꝟo q̄ odit̃.

Expeditus.a.ū.i.exolutus.lib. ꝓmptus. ⁊ dꝛ ab expedio.is. qꝺ idem eſt qꝺ liberare. explicare.exoluere. Itē expedire.i. ꝯuenire. vl' ꝓdeſſe vl' vtilē eſſe. ⁊ ſm ꝫ ſepe inuenitur impſonale Expedit. vt ibi. Expedit vobis vt vnus hō moꝛiat̃ ꝓ ꝑplo ne tota gens pereat.

Expenſe ſunt ſumptus volūtarij ⁊ non neceſſarij. ⁊ dꝛ expenſa quaſi extra penſas et debitum facta.

Experectus.a.ū.i.ꝑ ſe vigilans.

Expers.pertꝭ.ꝯ.t.i.imunis.ſine parte. Iñ expertiꝰ.a.ū.i.expers ſm Hugꝭ. Papias ꝟo dic̄. Expers.i.extra partē vl' patriam alienꝰ.extraneꝰ. Iñ expertia.i. extranea.

Expes.oīs.g. ⁊ defic̄ in obliq̄s.i.extra ſpē. vel ſine ſpe deſperatus. Unde Perſius.

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

Donec decept⁹ ⁊ expes. Et eſt q̄nte decli.

Expilatores ſm Aço. in ſum. hi ſunt q̄ ex re
bus vacātis hereditatis aliq̄d ſurripiunt
⁊ expilant. de pe. di. j. aut facta .

Expinis. ꝯ. t. ⁊ h̄ ne. i. extra ſpinas. vel ſine
ſpinis. ⁊ dr̄ ab ex ⁊ ſpina.

Expiatio. onis. f. t. i. purgatio. pia actō. mū
datio Expiamen. pe. ꝑ. idem.

Expiatus. a. ū. i. mundatus .

Expletus. a. ū. i. finitus .

Explicatio. onis. f. t. eſt allegatio q̄ ſuppli/
cationē infirmat. ⁊ eſt actori ꝯtra reū . Vñ
replicatio eſt allegatio ꝯtra exceptionez. ⁊
adiuuat actorē. Et ſupplicatio ē allegatio
q̄ replicationem infirmat ⁊ reū adiuuat

Explicitus. ta. tum. i. extenſus. finit⁹ vl̄ ter=
minatus .

Exploſa. i. excluſa. c. inq̄ſitioni. d̄ ſen. excō .

Expolia. liē. f. p. prēda ſic dicta. ab expoli=
ando.

Expulſor. oris eſt aliq̄s expellens. Inde ex
pultrix. tricis. mulier expellens. ⁊ format̄
ab expulſor. ⁊ deberz dici expulſrix. ſʒ mu=
tatur s. in t .

Expunctor dr̄ ab expungo . Et expūctores
dicim⁹ eos q̄ expellunt alios ab hereditate
⁊ delēt noīa eoꝝ de tabula teſtamēti . Vel
eos ſic dicim⁹. qr in ſignādis ꝑerāt teſtamē
tis. ⁊ eoꝝ inſer ebant punctos q̄ erāt in he=
reditate. vel eoꝝ quotiēs expediebat auſe
rebant noīa q̄ erant exheredandi .

Exqueſtor eſt q̄ publice pecuuię ꝯgregādę
ꝯſuandę ⁊ q̄rendę officiū habebat. Vl̄ dr̄
ille qui q̄ſtoris deponit adminiſtrationez.
vt n o. Inſti. in ꝓhe. §. cūq̄ꝫ.

Exta ſunt medię pecoꝝ ꝑtes . inteſtia fibrę
ſm Pap̄. Scd̄m aūt Hugl . dr̄ h̄ extum ti.
inteſtinū. ⁊ dr̄ ab exeo. is. vel ab exto . as .
Vnde Ezech. xxj. Interrogauit idola ex=
ta conſuluit .

Extales ⁊ ani idem ſunt. i. vię alui purgādi
Vñ. j. Regl. v. Cōputreſcebāt ꝑminētes
extales eoꝝ. Qd̄ dicit Ioſephus factū fu=
iſſe ex violenta paſſione diſinterię. vt ⁊ pu
trefacta inteſtina egererent. Vnde mures
ebullientes de agris comedebant extales
eorum Et declinatur hic extalis. lis. ⁊ pro
ducit ta.

Extaſis. ſis. f. t. pe. cor. i. exceſſus mentis. ſ.
cū hō ponit̄ extra ſtatū ſuę mentis. ſicut in
articulo mortis. ⁊ dr̄ ab ex ⁊ ſtaſis quod ē
ſtatus. Vel ſm Pap̄. Extaſis eſt exceſſus
mentis q̄ fit pauore mentis vel aliq̄ reuela
tione. Item extaſis eſt q̄daz ſpēs metapla
ſmi. ⁊ eſt extenſio ſyllabę ꝯtra naturā vbi.
vt Italiam vado ꝓfugus. cū italiam cor.
ꝑma ſyllaba dici debeat. q̄ diaſtolę a q̄buſ=
dam dr̄. Vel extaſis eſt ꝓductō ſyllabę na
turalit̄ breuis. ⁊ interꝑtat̄ extēſio. ⁊ dr̄ ab
ex qd̄ eſt extra. ⁊ ſtaſis qd̄ eſt ſtatus. q̄ſi ex
tra ꝓpūm ſtatū poſitio. Et dr̄ extenſio ſyl=
labę. qr breuitas extendit̄ in longitudinez
Quidam tn̄ dicunt exthesis ab ex ⁊ theſis
poſitio. quaſi extra ſuam poſitionem

Exter. ra. rū. i. vltimus. vel extranę⁹. exter
nus. ⁊ dr̄ ab extra .

Externus. na. nū. i. alienus. Iñ externo. as
are. i. alienare.

Exterus. ra. rū. i. externus.

Extipex. ois. t. vel extiſpex. cis. i. augur q̄ i=
ſpicit exta.

Extollēs. tis. ois. ge. i. ſupb⁹. elat⁹. inſolēs
Iñ extollentia. i. ſupbia.

Extorris. ꝯ. t. i. expers. vel extra terrā poſi
tus exul. ⁊ ꝓꝑe expulſus de terra ſua vi. ⁊
dr̄ ab ex ⁊ terra. Vl̄ pōt cōponi ab ex ⁊ tor
ris. ⁊ dr̄ extorris. i. exul ꝓꝑe cui int̄dicebą
tur ignis patrię .

Ex traduce ſunt duę partes. ⁊ ex ꝑpoſitio .
traduce nomen. qd̄ eſt caſus ablatiui d̄ tra
dux. cis .

Extraneus. nea. neū. quaſi exterrane⁹. i. ex
tra terrā ſuam poſitus. ⁊ dr̄ ab extra.

Extraordinariū remediū eſt qd̄ ob aliquaz
cauſam extra vel vltra curſuz ſolitum ali=
cui datur. vt reſtitutio minori lęſo. vel ab=
ſenti cauſa iuſta neceſſaria vel ꝓbabili. ad
q̄ remedia nunq̄ꝫ recurrendū eſt q̄ꝫdiu re=
medio ordinario locus eſt ad qd̄ pōt habe
ri recurſus .

Extraordinariū iudiciū eſt coram delegato
vel qñ non ꝓcedit̄ in figura iudicij . ſed ex
officio iudicis in modum inq̄ſitiōis vl̄ de=
nunciatiōis. vide tex. iuncta glo . in. c. qm̄
contra. de ꝓba.

Extremus vel extim⁹. ab extra exterior ad=
uerbio. i. ꝑclarus. ꝑcellens. nouiſſimus

Extricabilis. ꝯ. t. ⁊ h̄ le. i. explicabil̄. ſolubi
lis. ⁊ ꝓducit tri. Vnde Virgilius in . vj .
ęnei. Hic labor illa dom⁹ ⁊ extricabil̄ error

Exuberis. ꝯ. t. ⁊ h̄ bere. dr̄ ab ex ⁊ vber pro
māma. Et dicunt̄ exuberes infantes q̄ ex=
tracti ſunt ab vbere .

Exul. lis. ꝯ. g. i. extra ſolum ꝓꝑrium poſit⁹
⁊ dicit̄ ab exulo. lis. remota o. Inde Exi=
lium. lij. quaſi extra ſolum ꝓꝑrium poſitō
extra terminū. ⁊ exulari⁹. ria. riū . q̄ exulat

Exultatio. onis. f. t. i. gaudium. Et differt a

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

leticia. qꝛ exultatio eſt ꝟboꝝ atq; mēbroꝝ leticia vero mentis gaudiū eſt.

Exutus. a. ū. i. ſpoliatꝰ. extractꝰ. expulſus.

Exuſtus. a. ū. i. cōbuſtus. de q̄ nihil ſupeſt.

Exuuię. arū. i. ſpolia. veſtes. indumēta. q̄a exuunt̄. Exuuię ꝛ induuię dicunt̄ tunicę ſpentum. qꝛ induunt̄ ꝛ exuunt̄ ſm Hug. Papias ꝟo dicit. Exuuię ſpolia occiſorū hoſtiū vel tunicę ſpentum.

Eçechias interp̄tat̄ fortꝭ dn̄s vł fortitudo domini.

Eçechiel interp̄tat̄ fortitudo dei. vel imperium dei.

F ante A

In latinis dictionibꝰ ponimꝰ. vt fama filiꝰ. In gręcis ꝟo dictionibus ph. vt orpheus. pheton Scire tn̄ debes ꝙ non tam fixis labriſ eſt ꝓnuncianda f. quō ph. atq; hoc ſolum intereſt. ſicut dicit Priſcianus in p̄mo lib. maioris.

Faba fabę. dꝛ q̄ſi faga. a fagi qd̄ eſt comedere. Jn̄ Fabariꝰ. ria. riū. qd̄ fit de fabis. vel qd̄ ꝑtinet ad fabas. Et h̄ fabarius. i. cātor Et dicebant̄ apud gentiles cantores fabarij. qꝛ illo legumine maxime vtebant̄ in cibo. Et ꝑ cōpoſitionem hęc Fabafreſa. ſę. qꝛ eam hoīes frendēt. i. frangunt cū molēdo eam cōminuunt. Vel ſunt duę partes. ꝛ dꝛ freſus. a. ū. i. fractus a Frendeo. des.

Fabella. lę. dimi. i. parua fabula.

Faber. bri. dꝛ q̄ſi facer a faciendo ferꝝ. ꝛ dꝛ a facio. is. qꝛ faciēs ferrū. Hic etiā poſtea h̄ ꝟbum traductū eſt ad aliaꝝ reꝝ artificeſ ſcꝫ cū adiectione. vt faber lignariꝰ. faber carpentariꝰ. Jn̄ h̄ Faberculus. li. dimi. et hęc fabriſa. ſę. vxor fabri. Jn̄ hęc fabrilla lę. ꝛ fabercula lę. dimi. Inde ꝛ fabrica. cę. locus fabricandi. Item fab̄ componit̄ hic aurifab̄. bri. Item a faber. bri. dꝛ fab̄. bra. brū. i. ingenioſus. cautus. pulcer. cōpoſitꝰ Jn̄ Fabre adū. qd̄ componit̄ Fabrefactꝰ cta. ctum. i. artificioſe ꝛ ingenioſe factꝰ Et cōponit̄ Faber affaber. bra. brū. i. valdē faber. ꝛ etiam infaber. bra. brū. i. non faber. non pulcer. nec cōpoſitus.

Fab̄ lignarius dꝛ non ſolum q̄ ligna dolat. ſed generalit̄ omnis q̄ ędificat. ff. de ꝟ. ſig. l. fere. §. fabros.

Fabricenſes dicebant̄ q̄ erant deputati armis faciēdis. reparādis ꝛ vendēdis. vt. l. C. e. ti. li. xj. Sꝫ Jo. an. ď ſen. excō. ſi iudex li. vj. dicit ꝙ fabricēſis dꝛ q̄ publica arma facit. ꝛ i publicis fabricis ꝛ nō alibi. ꝛ dat p̄micerioꝛi vt reponat in publicꝭ armamētis. quorum brachia ſtigmate figurabant̄

Fabrateria. rię. i. ornatꝰ fabroꝝ. vł locꝰ vel domus vbi fabricę ſunt Vel Fabrateria. rię. eſt ciuitas cāpanię. Jn̄ fabraternꝰ. na. num. Noīa em̄ deſinentia in teria faciunt poſſeſſiuū in nus. r. p̄cedente.

Fabril̄. ꝯ. t. ꝛ h̄ le. pe. pō. i. ad fabricā pertinens. vel a fabro ꝑfectum

Fabula. lę. f. p. i. res q̄ nec vera eſt. nec veriſimil̄. Et fabula illa eſt vera. q̄ nihil ꝟitatꝭ habet in ſe. Et illa falſa eſt q̄ aliq̄d ꝟitatis in ſe ꝯtinet admixtuꝫ. Sic̄ em̄ eſt in amore modus nō habuiſſe modū. ſic eſt in fabula ꝟitatꝭ non habuiſſe ꝟitatem. ꝛ dꝛ fabula a fando. qꝛ in ſolo fatu ꝯſiſtit. Item fabula qn̄q; dꝛ hiſtoria ſimilit̄ a fando. qꝛ eam famur. quandoq; locutio. Inde fabuloſus. ſa. ſum. ꝛ h̄ ꝛ hęc fabularꝭ. ꝛ hoc re. Et hęc fabulo. onis. recitatoꝛ fabularum vł inuētoꝛ. Et fabuloꝛ. laris. id eſt fabulas dicere vel falſa.

Facetia. tię. i. curialitas. vrbanitas. elegantia. ſuauitas. ꝛ ꝓꝓe in factis. ꝛ dꝛ a facetꝰ.

Facetus. ta. tū. i. curialis. vrbanus. ꝓꝓe de doctrina. ꝛ ꝓꝓe in factis. ſ. q̄ iocos ꝛ luſus geſtis. ꝛ factis cōmodat. ꝛ cōpat̄. Ex autē dꝛ facetus quaſi fauens cętui. etymologia eſt.

Facies. ei. dꝛ a facio. cis. qꝛ facit noticiā hominis. vł qꝛ facta ſit a natura. Eſt em̄ facies naturał ꝛ certꝰ ꝛ immutabił oris habitꝰ Vultus ergo artificiał ꝛ varius eſt. ꝛ ſm affectionem animi mō triſtis mō lętꝰ Vnđ ſolet dici ꝙ facies facta eſt. vultus ꝟo fit. Vnde. Conſiſtit facies. ſed vultꝰ ſępe mutatur Inde faciecula. le. dimi. id eſt parua facies.

Facil̄. ꝯ. t. ꝛ h̄ le. qd̄ de facili pōt fieri vł ſine difficultate. Et vt dicit Grecilmꝰ. Dr̄ id facile qd̄ nō ḡuat ad faciendū. Cui non pōdus ineſt dꝛ eſſe leue. Oppoſitū facili ḡue dico leui q̄ꝫ pondus.

Facinus. noris. dꝛ a Facio. cis. Et differt a flagitio. Quicq̄d em̄ agit indomita cupiditas ad corrumpendū animū flagitiū vocatur. Sꝫ q̄cq̄d agit vt alteri noceat facinus dꝛ. Et hęc ſunt duo genera oīm peccatorū. Sed flagitia peioꝛa ſunt q̄ cū corruperint animū. ad facinoꝛa ꝓſilit̄. Sūt em̄ flagitia in dictis vel cogitationibꝰ. ſed facinoꝛa in factis. Vnde ꝛ illa dicunt̄ flagitia a flagitādo facere, qd̄ ſibi noceat. vel a flagitādo